

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

மே

2
0
0
1

12

15/-

முகவரிகளைத் தொலைப்பதற்கு முன்னுரை எழுதுவோர்

முகவரிகளைத் தொலைப்பதற்கு
முன்னுரை எழுதுவோர்
தமது எதிர்காலம் தெரியாமல்
இருப்புது எய்துகிறார்கள்!
புலம் பெயர் இலக்கியம்
கடல்கடந்த தமிழ்ப்பணி
என்பதெல்லாம்
இன்று கவர்ச்சியாகத் தெரிகின்றன
நாளை என்னாகும்?
இன்றைய தலைமுறை எடுத்த பணியை
நாளைய சந்ததி தொடருமா?
இன்றைய பெற்றோரின் பிள்ளைகள்
இப்போதே அந்நியமாகின்றனர்
அரைகுறைத் தமிழ், அந்நியகலாசாரம்!
அது தவிர்க்க முடியாததே!
வாழும் குழலுக்கு ஏற்ப மாறுவது
மனிதர்களின் இயல்பே!
ஆக, இன்று தோன்றும் மாயை
நாளை மறைந்து விடலாம்
கடவில் கரைத்த புளியாக
கனவில் விழுந்த மலராக
இவர்கள் மறைந்து போவதை
தடேந்து நிறுத்துவதற்கு
ஏதாவது வழியுண்டா?

**அருள்மணி
மட்டக்களப்பு**

நூனம்
ஒளி-01 சுடர்-12

பக்கிரத்தலின்
மூலம்
வீரியம் ஜூழமும்
பெறுவது
நூனம்.

பிரதம ஆசிரியர்:
தி.நூனசேகரன்
இணை ஆசிரியர்கள்:
ந.பார்த்திபன்
நூ.பாலச்சந்திரன்

நூனம் சஞ் சிகையில்
பிரசரமாகும் படைப்புகளின்
சருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர் களே பொறுப்புடை
ஷர்கள்.

தொடர்புகளுக்கு.....
தி.நூனசேகரன்
19/7, பேராதணை வீதி,
கண்டி.
தொ.பே. -08-478570 (Office)
08-234755 (Res.)
077-306506

Fax - 08-234755
E-Mail - guanam@slt.net.lk

உள்ளே

சிறுகதை

அச்சாணிகள் தேடும் சக்கரங்கள் 04
கனகசபை தேவகடாட்சம

தொப்பி 16
திக்கவல்லை கமால்
ஆண்மை தவறேல் 24

மானை - வரோதயன்
கட்டுஞ்சேகரன்
நான் பேச நினைப்பதெல்லாம் 07

கலாநிதி துரை மனோகரன்
தமிழில் சிறுவர் நாடகங்கள் 10

கலாநிதி வேந்தனார் இளங்கோ
இலக்கியப் பணியில் இவர் 19

ந.பார்த்திபன்
ஆண்டதனின்
சமூக இலக்கியக் பணிகள் 21

இரா சிவலிங்கம்
கவிதைகள்
முகவரிகளைத் தொலைப்பதற்கு

முன்னுரை எழுதுவோர் 02
அருள்மணி

அச்சொட்டா 06
கவிஞர் திக்கவல்லை

வரப்பிரசாதங்கள் 09
சி. குமாரலிங்கம்

இருக்காய் ஏங்கும் இவன் 15
வி. யைக்கல் கொவின்

சிரிப்பு 26
க. ஆண்டகுமார்
வெள்ளாவி 31

இக்பால் அவி
நூல் மதிப்புரை 13

ஆ. இரத்தினவேலோன்
வாசகர் பேசுகிறார் 27

புதிய நூலகம் - அந்தனிஜீவா 29

ஏற்றுநீர் தேவோ சுந்தரம்பன்

கனகசபை. தேவகடாட்சம்
மஸ்லிகைத்தீவு

கருட்டை மெதுமெதுவாக உருட்டி
உருட்டிச் சப்பிக் கொள்வது மட்டுமல்ல,
அடிக்கடி தன் உதட்டையும் உரித்துக்
கொள்வதும்கூட நினைவில்லாது செய்து
கொண்டிருந்தார் விஸ்வலிங்க ஆசிரியர்.

அந்த அளவிற்கு மலைபெயர்ந்த
யோசனை.

'இன்னும் என்ன? வாற வருஷத்
தோட பென்சன். அறந்துப் பிறகு நாயும்
தேடாது. அதுக்குள்ள பென்சன் 'பைல்'
வேலைகள் முழித்திவேணும். இப்ப
தொடங்கினால்தான் 'ஆயியில் போனது,
ஊழியில் போனதெல்லாம் தேடிக்கண்டு
பிடித்து 'பைல்' போடலாம்!'

நகர்ப்புறத்தை எட்டிப்பார்க்காமல்
தன் கிராமத்து குழல் பாடசாலைகளுக்குள்ளே தன்னை முடக்கிக்கொண்ட
ஆசிரியர். இப்பேர்ப்பட்ட ஆசிரியர்
களுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
அநுபவங்களை அறிந்து பயந்து
கொண்டிருந்தார்.

எதிர்காலத்தில் தனியே 'பென்சனை' மட்டும் நம்பிவாழப் போகும்
ஆசிரியர் அவர். இப்போது மிக
அழிகமாக புகையை உள்ளே இழுத்து
விட்டுக் கொண்டிருந்தார், இன்னும்
வேறுபக்க சிந்தனையுடன்.

எப்படியாவது இந்த வருஷத்துக்
குள்ளே வன் செயலில் அழிந்த வீட்டிற்கான நட்டச்செடப் பெற்றுவிட
வேண்டும்!

அவர் மனம் குறிகுறுவென வேலை
செய்துகொண்டிருந்தது. 'எடுக்கின்ற
தொகையில் இருபத்தைந்து வீதம்
கொடுத்தால், ஒரு கிழமையில் பணம்

வரும்' யாரோ ஒரு 'இலஞ்ச வழிகாட்டி'
யின் ஆலோசனை நினைவிற்கு வந்தது.

ஒன்றும் அழியாமல் இருப்ப
வனுக்குக் கிடைத்தது இலாபம்.
உண்மையாக அழிப்பட்ட எனது வீட்டிற்கு
ஒரு சதமும் கொடுக்கமாட்டேன்' என்ற
அவரின் கொள்கை பன் னிரண்டு
வருடங்களுக்கு மேலாகத் தாக்குப்
பிடிக்க நியாயமில்லைதான். 'அழித்த
அரசுதான் அந்த நட்டத் தையும்
தருகிறது. இடையில் இருக்கும் இவனுக்
கேள் நான் கொடுக்கவேண்டும் மீண்டும்
வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிக்
கொண்டது. ஒரு தீர்க்கமான முடிவுக்கு
வந்துவிட்டார் விஸ்வலிங்கம் ஆசிரியர்.
'கொழும்பு சென்று தன்னுடன் படிப்பித்த
நண்பர் வேலாயுதத்தைக் கண்டு இந்த
விடயத்தை முடிக்கவேண்டும்.

நடந்து சென்ற வன்செயகளில்
அந்த 90ம் ஆண்டு அனர்த்தம் தான்
வேலாயுதம் ஆசிரியரின் குடும்பத்திற்கு
பாரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

வெறிகொண்டு வருகின்ற காடைத்
தனக் காவலர்களிடம் தனது புனித
ஆசிரியத்தைக் காட்டி தப்பித்துக்
கொள்ள முயன்று தோற்றுப் போனவர்
வேலாயுதம்.

தனது முன்று பிள்ளைகளுடன் ஓடி
ஒளித்துக் கொள்ள முடிந்த அவரால்,
நோய் வாய்ப்பட்டுப் படுத்திருந்த அவர்
மனைவி கனகத்தைக் காப்பாற்ற இயல
வில்லை. இவர்களின் கண் முன்னாலே
அவர் மனைவி - அப்பிள்ளைகளின்
தாய், உயிருடன் கொஞ்சத்தப்பட்டு,
வீடும் தீக்கிரை யாக்கப்பட்டது. இருவ

முழுவதும் கண் னோடு கண்
முடவில்லை விஸ்வலிங்க ஆசிரியர்.

றையினில் செல் வூம் தமிழ்ப்
பிரயாணிகளிடம் வழிப்பறிசெய்வதையும்,
இம்சிக்கப்படுவதையும் அவர் அறிந்
திருந்தார். மெதுவாக யன்னல் ஊடாகத்
தலையை கெளித்து பார்வையை
விட்டார்.

'மருதானை வந்துவிட்டது. அடுத்த
ஸ்ரேசன் கொழும்பு.'

மனதினுள்ளே சிறு மகிழ்வடன்
'வற வறுவென தலையைச் சீப்பால்
வாரிக்கொண்டார்.

மேலேயிருந்த தனது பையை
ஏடுத்து மழியில் வைத்துக்கொண்டு
நிறந்து, அதனுள் இருக்கும் அந்தக்
கடிதத் துண்டை மீண்டும் ஒரு தரம்
பாரத்துக்கொண்டார்.

தற்கெயலாக தான்வரும் செய்தி
நண்பர் வேலாயுதத்திற்குக் கிடையா
விடினும் அந்த அவரின் விலாசத்தின்
பிரகாரம் வீட்டைக் கண்டு பிடித்து
விடலாம்.

மீண்டும் அந்த விலாசத்துண்டை
பத்திரமாகப் பையினுள் வைத்து
முடவும், றையின் கொழும்பில் வந்து
நிற்கவும் சரியாக இருந்தது. தன்
வரவிற்காகக் காத்துநின்ற வேலாயு
தத்தைக் கண்டவுடன் விஸ்வலிங்கத்
தாரின் அடைப்பட்டிருந்த பழைய
நினைவுகள் பொங்கி மடைதிறந்தது.

ஸ் ரேசனில் நின் திருந் த
ஜனங்களைப் பற்றி அவர் சிலாக்கியப்
பட்டுக்கொள்ளவில்லை.

ஒடிச் சென்று கட்டிப் பிடித்துக்
கண்ணீர் மல்கத் தொடங்கிவிட்டார்
விஸ் வலிங் கம் ஆசிரியர். எந்த
உணர் வுக்ஞக்கும் தன் னைப்
பலியாக்கிக் கொள்ளாத வேலாயுதத்
தார், நண்பனின் முதுகில் தட்டிக்
கொண்டு 'என்ன குழந்தைப் பிள்ளை
போல' எனக் கூறியவாறு
அழைத்துக் கொண்டு ஸ் ரேசனுக்கு
வெளியே சென்றார்.

'எனது இந்த நடவடிக்கைகள்
இவனுக்குப் பிடித் துக் கொள்ள வில்லையோ?' மனதில் எண்ணிக்
கொண்ட விஸ் வலிங் கத்தாருக்கு
வெட்கும் வேதனையுமாக இருந்தது.

வெளியே நிறுத் தியிருந்த தேவோயுதத்தைக் கொண்டன். பழையவற்றைப்
பேசுவதற்கு இருவருக்கும் இட்டிமிருக்க
வில்லை. காரை ஒருதரம் உள்ளிருந்த
வாயே நோட்டம் விட்டார் விஸ்வலிங்
கத்தார்.

உண்ணிப்பாகப் பாரத்தார் வேலா
யுதத்தாரை? கழுத்தில் தேடா போல
சங்கிலி? முதுமையிலும் ஓர் செல்வந்த
இனமை?

பெரியதொரு வீட்டின் முன்னால்
கார் போய் தரித்தது.

"இந்தக் கார் வீட்டைல் லாம்
உன்றதானா?"

எண்ணங்களை மீறி அவரை
அறியாமலே விஸ்வலிங்க ஆசிரியரின்
வாயால் வந்துவிட்டது.

'ஓம்' என்பதற்கடையாளமாக
தலையை ஆட்டிவிட்டு "சரி! குளிசிசிட்டு
வா! ஆறுதலாகப் பேசுவம்" என
முத்தாய்ப்பு வைத்தார் வேலாயுதம்.

'பெண்சாதி செத்தவன் போலவா
இருக்கிறான் இவன்' தான் எண்ணிய
திற்கு மாறாக வேலாயுதத்தின்
வாழ் க்கை அமைந்திருந்தமை
நினைவுகள் பொங்கி மடைதிறந்தது.
ஸ் ரேசனில் நின் திருந் த
ஜனங்களைப் பற்றி அவர் சிலாக்கியப்
பட்டுக்கொள்ளவில்லை.

குளித்து மாற்றுடை தரித்துவந்த
விஸ் வலிங் கத்தாரைக் கண்டதும்
அன்றைய தினசரியில் மூழ்கியிருந்த
வேலாயுதம் அதை மழுத்துவைத்துவிட்டு
அளவளாவ ஆயத்தமானார்.

"உள்ள பிள்ளைகளின் பாடு
என்ன?" பேச்சை விஸ்வலிங்கத்தாரே
ஆரம்பித்தார்.

"என்ற ரெண்டு ஆண்பிள்ளைகளும்
கண்டாவில். அவனுகள் தந் த
சொத்துக்கள் தான் இவைகள்! அது

சாரி உன்ற பிள்ளைகள் எப்படி? பதிலுக்குக் காந்திருந்தார் வேலாயுதம்.

‘இந்த வன் செயல் கள் எம் போன்றவர்களுக்கு சதி செய்கிறது. சில்லரை சென்கரிக் வாழ்க்கைக்கு அதிபதியாக குகின்றது’ மனதிற்குள் எண்ணியவாறே கேட்டார் விஸ்வலிங்கத்தார்,

“உன்ற கடைசிப் பெட்டை என்ன செய்கிறாள்”

கடுகடுப்பாகிய வேலாயுதத்தின் முகம் கருங்கவும், மேல் அறையிலிருந்து ‘வீர்’ எனப் பெண்குரல் அலறவும் சரியாக இருந்தது. அதைத்தொடர்ந்து பொருட்கள் உடைக்கப்படும் ஒசையும் ஒவித்துக்கொண்டிருந்தது. கண்களால் வழிந்து கொண்டிருந்த நீரை ஆட்காட்டி விரலால் கண்டிவிட்டபடி கூறினார் வேலாயுத்தார்.

“நீ கேட்ட கடைசிப் பெட்டைதான் பைத்தியமாய் இருக்கிறாள். எப்ப அவளினர் அம்மா நெருப்பில் எரியிறத நேரில் கண்டானோ, அண்டையில் இருந்து இன்டு வரை....” அவரால் பேசமுடியவில்லை.

மிக விரைவாக எழும் பிக் கொண்டார் விஸ்விங்க ஆசிரியர். வேகமாக உள்ளே சென்ற அவர் வேகமாகவே தனது பைகளுடன் வெளியே வந்தார்.

இஞ்சை! வேலாயுதம். எனக்கொரு உதவிசெய். தயவுசெய்து என்னை உடனடியாய் விட்டை போக வழி செய். இந்த அளவும் ஹாரில் என்ன நடக்குதோ தெரியாது. சாகிறதெண்டாலும் புள்ள குட்டி குடும் பத் தோட ஒண்டா செத்திரவேணும்”

இந்த யதார்த்திற்கு முன்னால் அவரது பெண்சன் பைலும், நஷ்டசட்டுப் பணமும் எதிர்கொள்ள முடியாமல் சுக்குராராக கிழிந்து அண்டவெளியில் பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

அச்சொட்டா

கவிஞர் ‘தீக்கவயல்’

பல்லுக்கு நடுவே
நாக்கிருந்தாலும்
நாக்கோடு பல்லுகள்
ஒட்டா!

உமிக்கு நடுவே
யதர் இருந்தாலும்
இரண்டும் ஒன்றாக
ஒட்டா!

நாக்கினால் மூக்கினை
தொடருமயன்றாலும்
நாக்கோடு மூக்கு
ஒட்டா.

நகமும் சதையும்
அருகிருந்தாலும்
இரண்டுமே ஒன்றாக
ஒட்டா.

கண்ணோடு கண்கள்
பேசிய பின்பு
வாய்ச்சொற்கள் வந்து
ஒன்றுடன் ஒன்றொட்டா.

பாலும் நீரும்
ஒன்றானாலும்
அன்னத்தின் வாயில்
அது ஒட்டா!

ஒட்டார் பின் சென்றொருவன்
வாழ்தலின் அந்நிலையில்
கெட்டான் எனச் சொன்னானே;
வள்ளுவன் - அச்சொட்டா.

நன் பேச நினைப்பதெல்லாம்.....

கலாநிதி துரை.மனோகரன்

தமிழகம் தலைவணங்கும் பேராசிரியர்

இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர் சிலருக்குக் காலந்தோறும் தமிழகம் தலைதாழ்த்தித் தனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துள்ளது. ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தமோதரம் பிள்ளை, சுவாமி விபுலானந்தர், தனிநாயகம் அடிகள், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸ் ஆசிரியேர் வரிசையில் தற்போது பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களுக்குத் தமிழகம் தனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துள்ளது. பேராசிரியர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த திரு.வி.க.விருது, தமிழகம் அவர்மீது காட்டும் மரியாதைக்கு ஓர் அடையாளமாக விளங்குகிறது. தமது உடல் அசௌகரிய நிலையிலும் தம் பணிகளைச் செய்துவரும் சிவத்தம்பி அவர்களைப் பற்றி நான் பல தடவை எனக்குள் வியந்துள்ளேன். மார்க்கிய அடித்தளத்தில் நின்று, சமூகவியற் பார்வையடினும், வரலாற்று உணர்வடினும் தமிழர் பண்பாடு, இலக்கியம், கலைகள் முதலியவை பற்றிய கூர்த்தோக்கும், புலமைசார் அறிவும் கொண்ட தமிழ்க் கல்விமாணாகப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி விளங்குகிறார். பேராசிரியர் கைலாசபதி யை அடுத்து, தமக்கே உரித்தான் தனிப்பாணியில் தமது புலமைசார் பங்களிப்பினை அவர் நலகி வருகின்றார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமான அவரது நூல்களும், கட்டுரைகளும், கருத்துரைகளும் காலத்தால் அழியாச் சொத்துக்களாக விளங்குகின்றன. நான் தமிழ் நாட்டில் நேரில் கவனித்து அம்சம் ஒன்றையும் குறிப்பிடவேண்டும். கருத்தரங்குகள் உரையாடல்கள் முதலியவற்றில் பல்வேறு கல்விமான்களும் பிறரும் தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துச் சங்கைகள் புரிந்துகொண்டிருப்பார். ஆனால், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஒரு கருத்தைக் கூற ஆரம்பிக்கின்றார் என்றதும், அத்தனைபேரும் அவரது கருத்துக்குச் செவிசாய்த்து மதிக்கின்ற போக்கைக் கண்டிருக்கிறேன். சிவத்தம்பி அவர்களுடன் சிறிதுநேரம் பேசிவிட்டுத் திரும்பினாலும், ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டு வருவதுபோன்ற மனநிறைவு ஏற்படுவதுண்டு. இந்த அம்சத்தை நான் கைலாசபதியிடத்திலும் அவதானித்துள்ளேன். நான் முன்னர் ஞானத்தில் எழுதியதுபோல, அவர் இலங்கையின் இலக்கியப் பலமாக விளங்குகின்றார். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களின் சேவை, மேலும் தமிழுக்குத் தேவை. சுவாரசியமான சர்ச்சைகள்

அண்மையில் தென்கிழக்குப் பலகலைக்கழகத்தில் ‘தமிழ்க் கலை இலக்கிய வரலாற்றில் தடம்பதித்த கிழக்கிலங்கையர்’ என்னும் தலைப்பிலான கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. கிழக்கிலங்கையில் பிறந்தவர்களும், அங்கு சென்று வாழ்ந்தவர்களும், அங்கிருந்து புலம்பெயர்ந்து தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தவர்களுமான கலை இலக்கியவாதிகளும், அறிஞர்களுமான பத்தொன்பது பேர் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். கருத்தரங்கிற பங்குபற்றவேண்டிய சிலர் வருகைதர முடியாமற்போனமையால் பதினாறு பேர் பற்றிக் கருத்துரைகள் வழங்கப்பட்டன. கிழக்கிலங்கையிற் சுவடு பதித்த எப்பக்கள். ஸி.நடராசா, எஸ்.ஷி.சிவநாயகம்,

இரா.பத்மநாதன், ஆனந்தன் முதலியோர் பற்றியும் கருத்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்துகளும் கருத்தரங்கிற பரிமாறப்பட்டன. இக்கருத்தரங்கில் திரைப்பட இயக்குநர் பாலு மகேந்திரா பற்றியும் நோக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். நமது பல்கலைக்கழகங்கள் திறந்த நோக்கோடு செயற்படத் தொடங்கியுள்ளன என்பதன் ஆரம்ப அறிகுறியாக அது விளங்கியது. இந்த நல்ல முயற்சிக்கான ஆலோசகராகச் செயற்பட்ட கலாநிதி எம்.ஏ.நு. மானும், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறையைச் சார்ந்த றமிஸ் அப்துல்லா, இரகுபரன், அஸ்ரப் உட்பட அப்பல்கலைக்கழகச் சமூகத்தினரும் பாராட்டுக் குரியவர்கள். இக்கருத்தரங்கிற பங்குபற்றிய அனைவரும் தத்தமது பாணியில் இயன்றவரை நன்றாகவே கருத்துரைகளைச் சமர்ப்பித்தனர். அதேவேளை, சுவாரசியமான சில சர்ச்சைகளும் இதில் இடம்பெற்றன. ‘மனிதன்’ என்ற சிறுகதையைப் புரட்சிக்கமால் எழுதினாரா, அன்னல் எழுதினாரா என்ற சர்ச்சை எழுப்பப்பட்டபோது, கலாநிதி செயோகராசா, அச்சிறுகதையைப் புரட்சிக்கமால்தான் எழுதியிருக்கவேண்டுமென்றும், எனினும், இது குறித்து மேலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிவு காணப்படவேண்டும் எனவும் தெரிவித்தார். அன்னலே அதனை எழுதினார் என அன்பு முகையதீன், கே.எம்.எச். காலிதீன், மருதூர்க்கொத்தன், எம்.ஏ.நு. மான் ஆகியோர் கருத்துத் தெரிவித்தனர். இந்தக் கருத்தரங்கில் மிகச் சுவாரசியமான அம்சமாக விளங்கியது, எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை பற்றிய பல்வேறு விடயங்கள் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டமையாகும். இத்தகைய சுவாரசியமான சர்ச்சைக்கு வித்திட்டவர், கவிஞர் ஏ.இக்பால். அவர் எஸ். பொன்னுத்துரையின் பல்வேறு முரண்பட்ட போக்குகளைத் தமது கருத்துரையில் எடுத்துக்காட்டினார். எஸ்.பொ.வின் உருவக்கதைகள் எம்.ஏ.ஏற்மானின் பெயரில் மறுபு என்ற தொகுதியாக வெளிவந்தமை உட்படப் பல விடயங்களை இக்பால் உத்தியோகபூர்வமாகப் பகிரங்கப்படுத்தினார். புலம்பெயர்ந்தபின் எஸ்.பொ.வின் எழுத்துக்களில் ஒரளவு நிதானம் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளது என்றும், கைலாபதியையும், சிவத்தம்பியையும் திட்டும் அவரது அநாகரிக இலக்கியப்போக்கு இன்னமும் மாறவில்லை எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். கருத்தரங்கின் இறுதிநாளில் மருதூர்க்கொத்தன் தவிர்க்கவியலாத முறையில் எஸ்.பொ. பற்றிய இலக்கியாதியிலான சில விபரங்களை வெளியிட்டார். எஸ்.பொ.வின் பெயரில் வெளியான ‘இத்தா’ என்ற சிறுகதையின் கரு எஸ்.பொ.வினுடையது என்பதும், அதற்குச் சிறுகதை வடிவம் கொடுத்தது தாமே என்பதும், அவரால் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டன. பந்தநால் மூலமும் நஶ்சாதார்க்கு உரையும் என்ற நூலின் பெரும்பாலான பகுதிகள் மரபுவழி இலக்கணப் புலமை மிகக் முஸ்லிம் அறிஞர் ஒருவரால் எழுதப்பட்டன என்றும், அதில் எஸ்.பொ.வின் கைவண்ணமும் இடையிடையே இணைந்துள்ளது எனவும் மருதூர்க்கொத்தன் குறிப்பிட்டார். எஸ்.பொ. பற்றிய மேலும் சில ‘இலக்கியச் செய்திகளும்’ மருதூர்க்கொத்தனால் தெரிவிக்கப்பட்டன. எஸ்.பொ.ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த எழுத்தாளர் என்பதிற் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை. ஆயினும், அவரது இலக்கிய மோசுடிகள் அவரது ஆளுமையைப் பாதிக்கவே செய்கின்றன என்பதைக் கருத்தரங்குச் சர்ச்சைகள் வெளிப்படுத்தின.

ஒருநாள் கூத்து

மே மாதம் முதலாம் திகதியான மேதனிம் உலகத் தொழிலாளரை ஒன்றுபடுத்தும் தினமாகும். இது உலகளாவிய ரீதியில் மதிப்பைப் பெற்ற ஒரு நாளாக விளங்கின்றது. ஆனால் மார்க்கியத்தை உதடுகளால் மாத்திரம்

உச்சரிப்பவர்களும், அதனைத் தமது மேதாவிலாசத்தை மேன்மையாக்கிக் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்துவோரும், அரசியல் இலாபத்திற்காக அதை மேற்கூட்டையாக அணிந்து கொள்வோரும், தொழிலாளருக்கு வாயையும், முதலாளிகளுக்கு மனத்தையும் காட்டி மகிழ்வோரும், வாயால் சோசலிலம் பேசி, மனத்தால் பேரினவாதத்தை வளர்ப்போரும் ஆண்டுக்கொருமுறை தமது சிவப்புச் சட்டைகளைத் தூசித்தடி அணிந்துகொண்டு ஆர்ப்பாட்டமாகச் சுலோகம் எழுபிச்செல்லும் ஒருநாள் கூத்தாகவே மே தினம் அமைந்துவிட்டது. வருடத்தில் முந்நாற்று அறுபத்திநான்கு நாட்களும் தொழிலாளர் உய்யவிடாமல் உறிஞ்சிப் பிழிந் துவிட்டு, ஒருநாள் மாத்திரம் “நீதான் ராஜா” என்று அவர்களை ஏமாற்றுவதில்தான் பல நாடுகளின் முதலாளித்துவ சக்திகள் அன்றை தினத்தில் ஒன்று திரள்கின்றன. மார்க்கியம் பேசும் பெரும்பாலான இடதுசாரிகளும் மார்க்கியக் கொள்கைகளைத் தாம் தூர் எறிந்துவிட்டதற்காக மேதின்ததன்று மாத்திரம் தொழிலாளருக்காக உருகி நெகிழ்கின்றனர். இந்தியாவில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து நின்று மார்க்கியம் பேசும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இந்திய மார்க்கிஸ்லட் கட்சியும் கச்சைகட்டிக் கொண்டு சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற ஊழல்பேரவழியான ஜெயலிலதாவை ஆதுரிப்பதற்குப் போட்டி போடுகின்றன. இலங்கையில் பாரம்பரிய இடதுசாரிக் கட்சிகளும், பேரினவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உதட்டளவில் சோசலிலம் பேசும் கட்சியொன்றும் இந்நாட்டின் இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் எவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றன என்பது உலகம் அறிந்த விடயம். இந்நாட்டின் இடதுசாரிகள் நேர்மையான மார்க்கியவாதிகளாக இருந்திருப்பின், இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை என்றோ தீர்ந்திருக்க விடபேற்பட்டிருக்கும். இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நடந்தும் ஒருநாள் கூத்தாகவே மேதினம் அமைந்துவிட்டது. விதிவிலக்காக ஓரிரு இடதுசாரிக் கட்சிகள் இலங்கையில் இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால், அவற்றின் குரல் கிணற்றுக்குள் ஒலிப்பது போலவே உள்ளது.

வ
ஃ
ப
ரி
ரி
சா
த
ஃ
கி
ஸ்

தோட்டத் தொழிலாளி கூட்டு வீட்டை
எட்டி உள்ளே பார்க்க பலநாள்
கூடாத ஆசை கூடிற்று ஒருநாள்
கொட்டகலை தெருவில் போன்போது நடந்தது
ஆசிரியர் அன்புடன் அழைத்தார் வீட்டுக்கு
பேசி மகிழ்ந்தேன் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை
கூசாமல் சொன்னார் தொழிலாளி மகன்
ஆசானாக பட்ட துன்பத்தை விரிவாக

சீ.குமாரவிங்கம்
நல்ஜூர்

அடம்பரப் பொருட்கள் கண்டேன் அங்கு
கூடவே ரி.வி, டெக் எல்லாம்
கூடம் முழுவதும் இருக்கக் கண்டேன்
கேட்டேன் ஏது இவ்வளவு காச
அப்பாவின் சேமலாபநிதி எல்லாம் கிடைத்தது
தப்பாமல் வாங்கினோம் எல்லாம் என்றார்
தப்பாமல் அத்திட்டம் புகுத்தியவரை கேட்டால்
தப்பாமல் பதில் தர பலரால் முழுவில்லை.

தமிழில் சிறுவர் நாடகங்கள் - ஒரு தேடல்

- கலாநிதி வெந்தனார் இளங்கோ -

முன்னோட்டம்

இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாய் அமைந்தது தமிழ். “நாடகத் தமிழ் என்ற ஒரு பிரிவு தமிழ்மொழியில் இருப்பதுபோல உலகிலுள்ள மற்றெந்த மொழிகளிலும் நாடகப் பிரிவு என்பது இல்லை. ஆகவே, நாடகத் தமிழ் என்பது தமிழ்மொழி ஒன்றிற்கே உரிய சிறந்த செல்வமாகும்”. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே தமிழ்நாடகம் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு ‘நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்’ எனத் தொல்காப்பியத்தில் வரும் தொடர்கொண்டு அறியமுடிகின்றது. தமிழில் நாடகம் நன்கு வளர்ந்திருந்தது என்பதற்கு சிலப்புதிகாரத்தில் பல சாஸ்ருகள் இருப்பதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

இசைநுனுக்கம், இந்திர் காளியம், பஞ்ச மரபு, பரதசேணாபதியம், மதிலாண் நாடகத் தமிழ்நூல் முதலிய நூல்கள் முற்காலத்தில் வழக்கில் இருந்து பின்னால் அழிந்துள்ளன என ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். இடைக்காலத்தில் பெளத்த சமண தலையிட்டால் வளர்ச்சி குன்றிய தமிழ் நாடகம் பின்னர் ராஜராஜஷோழன் காலத்தில் மீண்டும் வளர்ச்சிபெற்றது என்றும் அறியப்படுகின்றது.

19ம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் தமிழ் நாடகத்தில் திரு சங்கரதாஸ் கவாமிகளின் வருகையால் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது எனலாம். அவர் பழைய நாடகங்களை ஒழுங்குபடுத்தியும், புதிய நாடகங்களை எழுதியும் தமிழ் நாடகத் துறைக்கு புத்துணர்வினை ஏற்படுத்தினார். அபிமன்யு, சுந்தரி, சீமாந்தினி, பவளக்கொடி, பிரகலாதன், சிறுத்தொண்டர், சத்தியவான் சாவித்திரி, சதி சௌராசனா, வள்ளி திருமணம் போன்ற சமார் நாற்புது நாடகங்களை இவர் எழுதினார்.

தமிழக்கும் நாடகம் புதிதல்ல. தமிழருக்கும் நாடகம் புதிதல்ல. எனவே இன்றைய தேடலின் அவசியம் என்ன என்ற வினா எழுகின்றது. இருப்பதை தேடுவதில்லை. இல்லாததைத் தேடுவதுண்டு. இன்றேல் முன்னர் இருந்து தொலைந்ததைத் தேடுவதுண்டு. தமிழில் நாடகம் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது என்பது உண்மை. எனவே இன்றைய தேடல் முன்னர் இருந்து பின்னர் இடைக்காலத்தில் இல்லாமல் போய்விட்டத்தைத் தேடும் தேடலாகத்தான் இருக்கமுடியும்.

நாடகம் என்றால் என்ன?

ஒரு கதையை, ஒரு நிகழ்வை நடிப்பதன் மூலம் காட்டும் கலை வடிவம் நாடகம் எனலாம். “அமையும் பாணிகளால் நாடகத்தின் வகைகள் வேறுபடலாம். ஆனால், அவற்றின் குறைந்த பட்ச பொதுத்தன்மை அவை யாவற்றையும் நாடகம் என்ற வடிவத்துக்குள் அடக்கும். நாடகம், நடிப்பை ஊடகமாகக் கொண்டு அவைக்கு ஆற்றும் கலை. இங்கு நடிப்பு, அவை ஆகிய இரண்டும் குறைந்த பட்சக் கூறுகளாக அமைவதைக் காணலாம். அதாவது - நடிகர் பார்வையாளர்

இவை இரண்டுமே நாடகத்தின் பிரிக்கமுடியாத, ஆனால் அதேவேளை வேறு வேறான இரு கூறுகள். இவ் இருசாராருக்கும் உள்ள நேரடித் தொடர்பே நாடகம் என்கிற அரங்கக் கலை வடிவத்தின் ‘அடித்தளம்’ என்கிறா திரு இளைய பத்மநாதன்.

நாடகம் என்பது பார்வையாளர்களுக்காக நடித்துக் காட்டப்படும் கலைவடிவம் என்று கொள்ளலாம். அப்படியாயின் பார்வையாளர்களின் வேறுபட்ட

இயல்புகளுக்கமைய நாடகங்கள் பிரிக்கப்படலாமா என்ற வினா எழுகின்றது. பார்வையாளர்கள் சிறுவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்காக நடித்துக்காட்டப்படும் நாடகங்கள் ‘சிறுவர் நாடகங்கள்’ (Children’s Drama) எனக் கணிக்கப்படலாம். அதேபோல பார்வையாளர்கள் இளையோராக இருக்குமிடத்து அவர்களுக்காக நடித்துக்காட்டப்படும் நாடகங்கள் ‘இளைஞர் நாடகங்கள்’ (Youth’s Drama) எனவும் கருதப்படலாம். குழந்தைகளுக்காக எழுதப்படும் கவிதைகள் குழந்தைகள் ஆகின்றன. சிறுவர்காக எழுதப்படும் கதைகள் சிறுவர் கதைகள் ஆகின்றன. இவற்றைப்போலவே நாடகங்களும். எனவே தமிழில் சிறுவர் நாடகங்கள் இல்லையா என்ற வினாவிற்கு விரும்பின், சிறு பிள்ளைகளைப் பார்வையாளராகக் கருதி அவர்களுக்காக நாடகங்கள் நடித்துக் காட்டப் பட்டுள்ளனவா என்ற வினாவிற்கு நாம் விடையளிக்க வேண்டும். பாடசாலைகள் தயாரித்த பல நாடகங்கள் சிறுவர்களைப் பார்வையாளராகக் கருத்தில் கொண்டே படைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அவற்றைச் சிறுவர் நாடகங்கள் எனக் கருதலாம்.

சிறுவர் கதைகள், குழந்தைக் கவிதைகள் என்பவற்றிற்கும் சிறுவர் நாடகங்கள் என நான் மேற்குறிப்பிடவற்றிற்கும் இடையில் ஒரு குறிப்பிட்ட வித்தியாசம் இருக்கின்றது. சிறுவர்களுக்காக கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதுவோர் பொதுவாக வயது வந்தவர்கள். அவர்கள் அத்துறையில் பாணித்தியம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் சில சமயங்களில் குழந்தைகளுக்காகவும் எழுதுவார்கள். பெரியவர்களுக்காகவும் எழுதுவார்கள். அதாவது குழந்தைக் கவிதைகள், சிறுவர் கதைகள் என்பன பொதுவாக பெரியவர்களால் சிறுவர்களுக்காகப் படைக்கப்படுவன. எனவே இந்த அனுகுமுறையைக் கையாண்டால், சிறுவர்களுக்காகப் பெரியவர்கள் நடித்துக்காட்டும் நாடகங்களே சிறுவர் நாடகங்கள் என்று முடிவாகின்றது. அப்படியாயின் சிறுவர்களைப் பார்வையாளர்களாகக் கருதி சிறுவர்கள் நடித்துக் காட்டும் நாடகங்களை எவ்வகையில் சேர்ப்பது என்ற வினா எழுகின்றது. இங்கு தமிழ்ப் பாடசாலைகள் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் பலவும் சிறுவர்களாலும், இளைஞர்களாலும் நடித்துக்காட்டப்பட்டனவே. இவை சிறுவர் நாடகங்கள் இல்லையா?

சிறுவர் நாடகங்கள்

“*Children’s Drama* means all forms of theatre by and for children. It includes those phenomena described as ‘creative dramatics’, ‘children’s theatre’ and ‘recreational theatre’.” சிறுவர்களாலும், சிறுவர்களுக்காகவும் நடிக்கப்படும் அனைத்துக் கலைவடிவமும் சிறுவர் நாடகங்கள் என்று கருதப்படுகின்றன. சிறுவர் நாடகங்களை நடிப்பவர்கள் சிறுவர்களா அல்லது பெரியவர்களா என்பதற்கமைய பொதுவாக வேறுபடுவது குறைவு. எனினும் சில மேற்கதைய நாடக ஆய்வாளர்கள் அவற்றைத் தெளிவு நோக்கி வேறுபடுத்த முயல்கிறார்கள்.

‘creative dramatics’ என்பது சிறுவர்களை சிறுவர்களை கருத்துக்களைக் கூற வழிகாட்டுவதாகும். இதன் நோக்கம் நாடகத்தை நடித்துக்காட்டுவதல்ல. மாறாக கலை வடிவமொன்றினாடாக சிறுவர்கள் தங்கள் சிறுவர்களுக்காரமான கற்பனை வளத்தைத் தெரியப்படுத்த இடம் கொடுத்தலேயாகும். இதனால் சிறுவர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியடையும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ‘creative dramatics’ என்பது சிறுவர்களை ஒரு செய்முறை ஒழுங்கில் (Process) ஈடுபடுத்துகின்றது. இந்த ஈடுபாடு நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுவதற்கு உதவலாம்.

‘children’s theatre’ என்பது முறைமையான நாடக அனுபவத்தைக்

குறிக்கின்றது. இங்கு சிறுவர்களைப் பார்வையாளராகக் கொண்ட ஓர் அவையில் ஒரு நாடகம் நடித்துக் காட்டப்படுகின்றது. இங்கு நடித்துக் காட்டுவூர்கள் பொதுவாகப் பெரியவர்கள். சிறு பிள்ளைக்குரிய பாத்திரத்தை சிறுப்பிள்ளை செய்வதுண்டு. இதன் நோக்கம் பார்வையாளர்களின் நாடக அனுபவ எதிர்பார்ப்பை ஈடுசெய்தலாகும். நடிப்பவர்களின் சிந்தனை வளர்ச்சியோ, அபிவிருத்தியோ இங்கு முன்னிடம் பெறவில்லை. அவையில் இருப்போர் இளைஞராக இருப்பின் அது 'youth's theatre' ஆகின்றது. இங்கு செய்முறை ஒழுங்கிற்கு தனியான இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. செய்கையே (Performance) முன்னிடம் பெறுகின்றது.

'Recreational drama' என்பது சிறுவர்கள் சிறுவர்களுக்காக நடித்துக்காட்டும் முறையையான நாடகத்தைக் குறிக்கும். இங்கு பார்வையாளர்களின் ரசிகத்தன்மை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அந்த அளவிற்கு அல்லது அதிலும் கூடிய அளவிற்கு நடிப்பவர்களின் அனுபவமும், வளர்ச்சியும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இந்த நாடகங்களில் செய்முறை ஒழுங்கும், செய்கையும் முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகின்றன. பாடசாலை மாணவர்கள் நடித்து மேடையேறும் நாடகங்கள் பொதுவாக இவ் அணியில் சேர்கின்றன. இந்நாடகங்களின் வெற்றி தோல்லி பார்வையாளர்களால் தெரிவிக்கப்படும். பார்வையாளர்களின் எதிர்பார்ப்பை ஈடு செய்ய முடியாவிட்டால் அது நடித்த சிறுவர்களின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்க இடமுண்டு. எனவே இந்நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றுவார்கள் பொருத்தமான பாத்திரங்களைப் பொருத்தமான பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கும் தற்மை கொண்டவர்களாக இருத்தல் அவசியம். சிறுவர்கள் தமது நண்பர்களையும் பெற்றோர்களையும், உறவினர்களையும் வெற்றிகரமான நாடகமொன்றில் பங்குபற்றுவதன்மூலம் திருப்திப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் அவர்களின் தன்மைபிக்கை வளரும்.

சிறுவர்கள் தொடர்பாக நாடகங்களை மேடையேற்றுவார்கள் பொதுவாக பாடசாலையினரே. அவர்களின் நாடகங்கள் பொதுவான நோக்கில் சிறுவர் நாடகங்கள் எனக் கருதப்படலாம். எனினும் அவற்றை 'recreational drama' என்ற நாடகங்களாகக் கருதலே சிறப்புடைத்து. நாடகங்களை அவை கையாளும் கதையின் அடிப்படையில் மட்டும் வகைப்படுத்தி, அதன் விளைவாக கையாளப்பட்ட கதை சிறுவர் நாடகத்திற்குப் பொருத்தமில்லை எனக் கருதி அந்நாடகங்களை சிறுவர் நாடகம் இல்லை எனக் கருதுவது ஏற்படுமையதற்கு. ஒரு கதையை பார்க்கும் கோணத்தைப் பொறுத்து அதன் கருப்பொருள் மாறலாம். ஒரே கருப்பொருளை சிறுவர்க்குக் கூறுவதற்கு ஒரு கதையும் பெரியவர்களுக்குக் கூறுவதற்கு மற்றொரு கதையும் இருப்பதுபோல், பார்வையாளரின் வயதிற்கும், அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப தென்படும் கருப்பொருளும் வேறுபட இடமுண்டு.

தமிழில் சிறுவர் நாடகங்கள் என்ற தேவூக்கு கிடைத்த பதில் தமிழில் பல சிறுவர் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. இன்றும் மேடையேற்றப்படுகின்றன என்பதே. தமிழில் சிறுவர் நாடகங்கள் இல்லை என்ற கூற்றுத் தவறானது. பார்வையாளர்களின் ரசனைக்கு முன்னிடம் கொடுத்து மேடையேற்றப்படும் முறையையான சிறுவர் நாடகங்கள் (Child theatre) பல இதுவரை மேடையேற்றப்படவில்லை. எனினும் அவை விரையில் மேடையேறும் என எண்ண இடமுண்டு.

(அவஸ்திரேவிய மெல்பன் நகரில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் விழா 2001
கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை)

"அந்த ஆவணி ஆறு"

ச.அருளானந்தம்

ஆ.இரத்தினவேலோன்

திருமலை மாவட்டத்தில் ஐம்பதிற்குப் பின்னரே சிறுகதைத் துறையானது அடையாளம் காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் வ.அ.இராசரத்தினத்தின் வருகைக்கும் அவரது தோணி கதைக்கும் முக்கிய இடமுண்டு. சிறுகதையின் உருவத்திலும் உரைநடையிலும் அதிக கவனங் செலுத்தி பிரதேச வாழ்நிலை வெளிப்பாடுகளாக புனைகதைளைச் சித்திரிப்பவராக வ.அ தன்னை இனங்காட்டியதே அவர் பெறும் முக்கியத்துவத்திற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. தருமு சிவராமு, தா.பி.சுப்பிரமணியம், தி.அரியநாயகம், அருள் சுப்பிரமணியம், ந.பாலேஸ்வரி, போன்றோர் வ.அ.வின் வழியாக திருமலையில் நவீன சிறுகதைப்போக்கில் தடம் பதித்தார்கள்.

பிரதேசங்களிடையே காணப்படும் வேறுபட்ட வாழ்க்கைக் கோலங்களை, கல்லி, கலாசாரப் பாரம்பரியங்களை, பேச்சு வழக்கினை ஆவணப்படுத்தத்தக்க, பிரதேச ரீதியான இலக்கியங்களில்; திருக்கோணமலை மாவட்ட நிலைப்பட்டதாக, திருமலை சந்தா, புரட்சிபாலன் எனும் புனைபெயரில் எழுதும் சன்முகபாலன், இராஜ தர்மராஜா, முராஜ்கூபர், சித்திரா நாகநாதன், புலமோட்டை எம்.எஸ்.ஏ.காதர், மலைமதிச் சந்திரசேகரன், கனகசபை தேவகடாட்சம், என்.சித்திரவேல், எஸ்.அருளானந்தம் போன்றவர்கள் முன்னைய தலைமுறையின் புதிய தொடர்ச்சியாகத் தம்மை இனங்காட்டிக் கொண்டனர்.

அண்மைக் காலங்களில் முதூர் மல்லிகைத்தீவு மக்களின் வாழ்வியலை 'குமுறல்கள்', 'குருதிமண்', போன்ற நூல்களினுடாக கனகசபை தேவகடாட்சம் சித்திரித்துப்போல கேளிப்பித்தன் என்ற புனைபெயரில் எழுதும் ச.அருளானந்தம் ஆலங்கேளிப் பிரதேசத்தின் மிகச் சிறந்த காலப்பதிவாக 'அந்த ஆவணி ஆறு' எனும் சிறுகதைத் தொகுதியினை வெளிக்கொண்டுதுள்ளார். திருமலையில் சிறுவர் இலக்கியப் பரிமாண விஸ்தரிப்புக்குத் துணை போவதாக அமையும்; வினைவேந்தன (சித்திஅரசிங்கம்), மனோ பற்குணம், ராணி சீதரன் போன்றோரின் முயற்சிக்கு அடித்தளமிட்டு, அத்துறையில் அதிக தடம் பதித்திருப்பவர் ச. அருளானந்தம். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் கதைகள் மற்றும் நாவல்கள் என பத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை ஏற்கனவே இத்துறையில் இவர் அறுவடைசெய்துள்ளார்.

சிறுகதைப் பரிமாணத்தில் அருளானந்தத்தின் கன்னி முயற்சியாக அமையும் இந்நால் அவ்வப்போது இவர் எழுதிய ஒன்பது கதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இச்சிறுகதைகள் யாவும் கேளிப்பித்தனின் உணர்வுகளை உந்திவிட்ட வாழ்வின் சத்திய நிகழ்வுகளாக விளங்கி வெவ்வேறு வகையான மனித நடத்தைக் கோலங்களை, உள் எழுச்சிகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றுள்

முன்று படைப்புகள் போர்க்கால சூழலினை அடித்தளமாகக் கொண்டன.

‘அந்த ஆவணி ஆறு’ என்கிற இந்தத் தொகுதியில் உள்ள சிறந்த கதை தொண்ணாறில் கிண்ணியா ஆலங்கேணிப்பகுதியில் நடைபெற்ற அடக்குமுறைக் கலவரம் பற்றிப் பேசுகிறது.

இக்கதையானது அது சொல்லப்பட்ட விதத்திலும், உணர்த்திய நெறியிலேயுமே பலம் பெற்று விளங்குகின்றது. “தொலைவான் கள்.... கண்முன்னாலேயே உடைச்சிக் கொண்டு போறானுவளே... எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டம்.... அந்த வீடு கட்ட”, போன்ற அருளானந்தத்தின் உரையாடல்கள் திருமலை மாவட்டத்திற்கே சொந்தமான வழக்குச் சொற்கள், வார்த்தைகள் யாவுமே இயல்பானதாக அமைந்து கதைக்கு ஒரு பிரதேசத் தன்மையினைத் தந்து விடுகின்றன.

பாவிகள் நாங்கள்.

துப்பாக்கிகள் எங்களைக் குறிபார்த்தபடி, கையாலாகாத கபோதிகளாக நாங்கள்.

கண்ணர் விட்டுக் கதறுவதைத் தவிர எங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? அந்தச் சனங்கள் வைத்த ஒப்பாரி...

வாகனங்களில் ஏற்றப்பட்ட அந்த அப்பாவி இளைஞர்களுக்கு என்ன நடந்தது? எந்தக் குழியில் போடப்பட்டார்களோ? ஜூயோ.... கடவுளே இதற்காகவா எங்களினத்தைப் படைத்தாய்?

அடக்குமுறைக் கலவரத்தினை அருளானந்தம் இலக்கியமாக்கிய முறைமை அவரின் மொழியில் கூறுவதானால்..... மனதைப்பிழிந்து உதிர்த்தைச் சொட்டுச் சொட்டாக உதிர்ச் செய்கிறது.

நாடிழந்து, வீடிழந்து ஆதரவிற்காக அகதி முகாமில் தஞ்சமடையும் நிலை. ஆளால் அந்த அகதி முகாமுக்குள் இருந்தே அகதிகள் வகை தொகையின்றி கைதாகிப் பின்னர் படுகொலை செய்யப்பட்டு படுகுழிகளில் தாக்கப்படுகிறார்கள். எம் மண்ணில் வேருந்தியுள்ள இத்தகைய கலாசாரத்தினையும் அதன் வழியாகத் தோன்றும் தமிழ் மக்களின் அநாதாவான நிலைமையினையும் இக்கதையினுடோக அருளானந்தம் அழகாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

“டேய் கிண்ணியாக்காரன் உண்மையான முஸ்லிம் சகோதரன்டா. இங்க வந்திருப்பவர்களில் ஒருதரும் கிண்ணியாக்காரன் இல்லை. இந்த மண்ணுல பிறக்காதவன் நீ!” என்ற கூற்று அம்மண்ணில் வாழும் தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களினிடையே நிலவும் அந்தியோன்னியமான அன்புப் பினைப்பினை கட்டுவதாக அமைகின்றது.

“அப்பி ஒக்கொம மேற்டே மினிக..... ஜ ஆம் சொறி” என நடந்த கலவரத்துக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டு ஜீப்பில் மறைகின்றார் படை அதிகாரி.

இதயச்சமை சற்று இறங்கியது போல் உணர்வு.

நான் இப்போதும் அகதி முகாமில்.... எனக் கதையினை ஆசிரியர் முடித்திருப்பது; எங்கோ ஒரு மூலையில் சமாதானத்தின் ஒளிக்கீற்று தோன்றுவது போல மனிதம் முற்றாகவே இருந்துவிடவில்லை எங்பதை உணர்த்தி ஒரு நம்பிக்கை தருவதாக உள்ளது. ஆசிரியராக, அதிபராக, கல்விப்பினிப்பாளராக அருளானந்தம் பல்வேறு

பழநிலைகளிலும் இருந்து பெற்ற அனுபவங்கள்; ‘வெற்றியின் கதவுகள்’, ‘மனச்சுலை’ போன்ற படைப்புகளில் ஊடுருவி நிற்க, சாதக, பாதக அமிசங்களால் பெண்டிலை வாதிகளின் கவனத்தை ஸ்ரக்கும் கதைகளாக ‘பரிமளம்’, ‘ஒரு பெண்ணின் குரல்’ போன்றன விளங்குகின்றன.

அனைத்துக் கதைகளையும் ஒரு சேரப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளபோது கேணிப்பித்தனின் பலத்துடன் பலவினமும் வெளிப்படுகின்றது என்ற கலாநிதி செய்யாசாவின் (கருணையோகன்) கூற்று அருளானந்தத்திடம் காணப்படும் சமூக நோக்கும், கூரிய அவதானிப்பும், உள்ளிபல் ஈர்ந்த பார்த்தவையும் எதிர்காலத்தில் சீர்மையெய்தி சிறப்புறு மேலும் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புகளை நல்க வைக்கும் என்பதைகள் கட்டியன் கூறுவதாக ‘அந்த ஆவணி ஆறு’ எனும் இந்நால் விளங்குகின்றது என்பது விவாதமற்ற கூற்றாகவே அமையவல்லது.

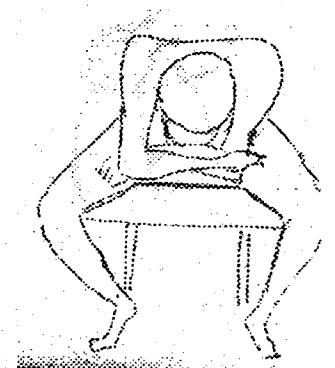
இரவுக்காய் ஏங்கும் இவன்

ஓவ்வொரு நாளும்
நடு நிசிப் பொழுது
நட்சத்திரங்களை
எண்ணியபடி
உறங்கப் போவேன்.

தூரத்தே குரைக்கும்
நாய்களின் அலூல்
வானில் பறக்கும்
சாக்குருவியின் ஓலத்தில்
மனசதிரும்.
வீட்டில் மட்டுமென்ன
நோட்டில் கூட
எல்லோரும் உறங்கிய பின்பும்
என் விழித்தல்
நிமிடங்களை எண்ணியபடி.

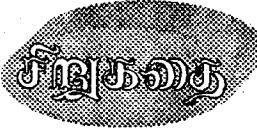
எப்போது வருவார்கள்
எங்கே ஓடலாம்
என்ற கனவுகள்
அடிக்கடி வந்து
முழிப்பு தரும்...

கருக்கல் பொழுதின்
விழியல்
மனக்கு தெம்பு தரும்
கண்கள் கசக்கி
முளை பிழிந்து
எழுந்து அமருகையில்
கண்கள் மட்டும்
இரவுக்காய் ஏங்கும்.

வி.மைக்கல் கொலைன்

தொப்பி

திக்குவல்லை கமரஸ்

தொழுது முடிந்து எழுந்தபோது தான் கவனித்தேன். இம்தியாஸ் ஏன் இடுப்பில் கைகுத்தியபடி என்னையே பார்த்து இப்படிச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறான்? வேறொரு இடமாகவிருந்தால் “ஒஹோ” வென்று கத்தியிருப்பான்.

“பெரிய புதினமாயீக்கி..... வெள்ளத் தொப்பி போட்டுக்கொண்டு தொழுது....”

எனக்கு இப்பொழுதுதான் விஷயமே புரிந்தது. கெட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்! என்ன பதில் சொல்லுதென்று எனக்குப் புரியவில்லை.

“சொக்கப்புத் தொப்பி..... இல்லாட்டி மொட்டத்தல..... இன்டக்கி...”

தொடர்ந்தும் தனது ஆச்சரியத்தை முன் வைத்தான் இம்தியாஸ்.

“எதிர்பாக்காம நடந்த விஷயம்பா இது”

நான் சொன்னதை அவள் ஏற்காமலிருக்க நியாயமில்லை. அவசர்க்குடுக்கைகளதும் ஞாபகமறதிக்காரர்களதும் பயன்பாட்டுக்காக, பெட்டி யொன்றில் போட்டு வைக்கப் பட்டுள்ள பிளாஸ்திக் தொப்பிகளில் ஒன்றுதான் அது என்பது எல்லோருக்கும் வெளிச்சம்.

“சரிசிரி எப்பீங்தாலும் நல்ல விஷயம். இனி வெள்ளத் தொப்பி போட்டுத் தொழுதாச் சரி”

எனக்குள் ஒரு குண்டைப் போட்டவிட்டுப்போனான் அவன்.

ஒரு சின் ண விஷயந்தான். இருந்தும் ஏன் மனசுக்குள் அது பெரிதாகச் சுழன்றுத்தது.

பள்ளிவாசல் வெளிப் புறப்

படிக் கட்டில் அப்படி அமர்ந்து கொண்டேன். வீட்டில் போய் பிடிச்சுக் என்னதானிருக்கிறது. நல்ல காற் ரோட்டம் வேறு.

எங்கள் வாப்பா ஒரு கடுமையான பேர்வழி. சின்ன வயதில்கூட ஐந்து நேரமும் பள்ளிக்குப் போகாவிட்டால் இனித் தப்பவே முடியாது. நான் பள்ளிக்குப் போகிறேனா இல்லையா என்பதைக் கவனிக்க ஸ்ரீயீ வேறு போட்டிருந்தார். அந்த ஸ்ரீயீமார்க் கௌல்லாம் எனது சமகால நண்பர்கள். அதுதான் வேடிக்கை.

அவர்கள் எனது நண்பர்களாக இருந்தாலும் கூட வாப்பா எனக்குத் தரும் தண்டனைகளைப் பார்த்து ரசிப்பதில் அவர்களுக்குப் பேராணந்தம்.

மாலையில் எமக் கெல்லாம் விளையாட்டுத்தான். ம:ரிபுக்கு பாங்கு சொன்னாலும் எமக்க விளங்காது. விளையாட்டை முடித்துக்கொண்டு நேரே பள்ளிக்குத்தான் ஒடுவோம்.

கட்டைக் களிசான் பொக்கற்றில் தொப்பியிருக்கும். விளையாட வரும்போதே ஸாரத்தையும் வேறு கொண்டுவருவோம். இடையில் வீட்டுக்குப் போகத் தேவையில்லை. களிசானுக்க மேலால் ஸாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டால் சரி.

ஒரு நாள் தொழுதுகொண்டிருக்கும் போது படாரென்று ஏன் தலையில் ஒரு குட்டு விழுந்தது. திடுக் கிட்டு தொழுகையை விட்டுவிட்டு திரும்பிப் பார்த்தேன்.

“எங் சியென்டா தொப்பி?

தொப்பில் ஸாமலயா தொழுகிய..... வாப்போட செல்லுவன்”

அபுஸாலி காக்கா கோபத்தோடு கேட்டார். வாப்பாவோடும் மிக நெருக்க மான பேர்வழி அவர்.

நான் டக்கென்று தலையைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். தலையிலே தொப்பி இல்லாத சங்கதி அப்போதுதான் எனக்குத் தெரிந்தது. அவசர கோலத்தில் வந்து தொழுதிருக்கிறேன். உள்ளே களிசான் பொக்கற்றுக்கள் தொப்பி அப்படியே கிடந்தது.

“நெனவில்லாப் பெய்த்த ஸாலி காக்கா. நான் நெனச்ச போட்டிக் கென்டு.... இது” என்றவாறே தொப்பியை வெளியீடுத்தபோது அவருக்கே சிரிப்பு வந்துவிட்டது.

“சின்னப் புள்ளையானுக்கு இப்பிடி நெனவில்லாப் போறாமா..... சரிசிரி தொழு”

“வாப்போட மட்டும் செல்லவாண ஸாலி காக்கா”

வாப்பாவிடம் அடி கிடைத்துவிடுமே என்ற பயம் எனக்கு.

“நான் செல்லவில்லை. தொழு வராம மட்டும் கூத்தாடிக்கொண்டு திரியாதே”

அன்று முதல் பள்ளிக்கு காலடி வைக்கும் போதே தொப்பி ஞாபகம் வந்துவிடும்.

அந்நாட்களினெல்லாம் பெரு நாளைக்கு உட்டுப்புத்தைக்கும் போதே, தொப்பியும் சேர்த்தே வாப்பா தைத்துத் தருவார். நடுவில் ஒரு சதம் அளவுக்கொரு குறுவட்டம் நெற்றியைச் சுற்றி பெருவட்ட அமைப்பில் தொப்பி தயாராகிவிடும். எல்லோருமே இப்படித் தொப்பிதான் போடுவார்கள். அதுவும் வெள்ளைத்தொப்பி.

காலப்போக்கில் தொப்பி :பெஷன் வேகவேகமாக மாறத் தொடங்கியது. இந்திய வியாபாரிகளும் ஹஜ்ஜாக்குப் போவோரும் விதவிதமான தொப்பிகளை

அறிமுகப்படுத் தினார் கள். எல்லா வற்றையும்போல தொப்பி பழசபடு முன்பே இன்னொரு :பெஷன் வந்து சேர்ந்துவிடும்.

ஒரு கட்டத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் சிவப்புத் தொப்பிகள். ஜாம்து தொழு கையின் போது பார்த்தால், பள்ளி வாசலுக்குள் ஒரு ரோஜாவனம் மலர்ந்ததுபோல....

சிவப்புத் தொப்பியென்றாலே சிலருக்கு பிடிக்கவே பிடிக்காது. “நாயக்மாங்க வெறுத்த கலா” என்றெல் ஸம் யான் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதற்காக அதையாரும் விட்டு விடவில்லை. அதேநேரத்தில் பச்சை யென்றால் “அது முஸ்லிம்கடை கலா” என்று சொல்லவும் தவறவில்லை.

எப்படியோ அடுத்த :பெஷன் வந்ததும் தான் வந்தது, சிவப்புத் தொப்பிகள் ஓரம்போய்விட்டன.

நானென்னவோ பிடித்த பிடியை விடவேயில்லை. ஒன்றுக்கு முன்று தொப்பிகளைக் கைவசம் வைத்திருந்தேன். எங்காவது சிவப்புத் தொப்பியொன்றைக் கண்டால் அது நான்தான் என்ற நிலை உருவாகி விட்டது.

காலப்போக்கில் தொப்பி கட்டாய மானதல்ல என்பதை பகுத்தறிவு காட்டிக் கொடுத்துவிட்டது. இப்பொழுது தெல்லாம் ஜாம்து தொழுகையில்கூட தொப்பி யில்லாத தலைகள் ஏராளம்.

இன்று..... வேலைவிட்டு வரும்போதே நேரம் பிந்திவிட்டது. இமாம் ஜமாஅத் கிடைத்தால் மனக்கு மகிழ்ச்சி.

கணக்கி வந்துவிட்டு ஜாமாஅத்தை எப்படி எதிர்பார்ப்பது? சிலநேரம் அஸனா லெப்பை போன்ற லேட் கோச்சிகளும் வருவதுண்டுதானே! அந்த நப்பாசையில் எட்டியெட்டிப்பார்த்தேன் கிட்டவில்லை. வழு செய்துகொண்டு உள்ளே

கைலாசபதி யின்

“வீரயுகப்பாடல்கள்” பற்றிய ஆய்வு

அ. முகம்மது சமீம்

மார்க்சியத் தத்துவத்தில் ஊறித்தினைத்திருந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி, பண்டைய தமிழிலக்கியத்தை மார்க்சியக் கண்கொண்டே பார்த்தார். பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்வையும், அவர்களது வாழ்வைப் பிரதிபலித்த அவர்களுடைய இலக்கியங்களையும், மரபுவழி முறையில் பார்க்காமல், விஞ்ஞான முறையை இலக்கியங்களையும், மரபுவழி முறையில் பார்க்காமல், விஞ்ஞான முறையை இலக்கியங்களையும், மரபுவழி முறையில் ஒருவர்தான் கைலாசபதி. சமூகச் சூழ்நிலை யிலிருந்து மனிதனைப் பிரித்துவிடமுடியாது. ஒரு சமூகத்தின் சூழ்நிலையிலிருந்து தோன்றும் மனிதன், அச்சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்படுகிறான். ஒரு சிந்தனையாளன் அச்சமூகத்தின் இதயத்தைப் பிரதிபலிக்கிறான். ஒரு சிந்தனையாளன் எவ்வளவு தூரம் சமூகத்தின் சூழ்நிலையால் பாதிக்கப்படுகிறானோ, அவ்வளவு தூரம் அவனுடைய சிந்தனைகள் அச்சமூகத்தின் சிந்தனைகளை மாற்றியமைத்து, அதனை வழிநடத்திசெல்கிறது. இச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள்தான் மனிதகுலத்தின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயமைகின்றன. அப்படி யோரு சிந்தனையாளர்தான் பேராசிரியர் கைலாசபதி.

கைலாசபதி, 1933ம் ஆண்டுக்கும், 1982ம் ஆண்டுக்குமிடையில் வாழ்ந்த ஒரு மனிதன். ‘சமூக சூழ்நிலைகளும் மாற்றங்களும்தான் ஒரு மனிதனை உருவாக குகிறது’ என்ற தத்துவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், கைலாசபதியும் இக்கால கட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் பாதிப்பட்டதென்றார். சமூகமாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு அரசியலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒரு பெரும் காரணமாயமைகின்றன. இலங்கை அரசியலிலும், உலக அரசியலிலும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலகட்டம் இது.

1933ம் ஆண்டில் சர்வஜனவாக்குரிமையையும், டொனமூர் அரசியல் திட்டத் தையும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தினர் இலங்கையில் அமுல் நடத்தினர். சுருங்கச் சொன்னால், இலங்கை மக்களுக்கு உள்ளாட்டு விவகாரத்தில் ஒரளாவு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதோடு, பொதுசன வாக்குமூலம் தமக்கு வேண்டியவர்களைத் தெரிவு செய்யும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டது.

சர்வதேச மட்டத்தில் மார்க்சிய சிந்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் சோஷலிச் அரசாங்கமொன்று சோவியத் யூனியனில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சோவியத் யூனியனை மையமாக வைத்து சர்வதேச கம்யூனிச் இயக்கம் உலகெங்கும் பரவியது. இலங்கை இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இலங்கையிலும் சோஷலிசக் கருத்துக்களை மையமாக வைத்து இடுதுசாரிக்கட்சிகள் தோன்றின. இக்கட்சிகள் அரசியலிலும் காலடி வைத்தன. உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்ததோடு, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பர்மா, மலேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் காலனித்துவ ஆட்சி முடிவடைந்தது.

ஆங்கில ஆட்சியாளருக்குச் சேவகம் செய்த ஒரு வர்க்கத்தினர், சுதந்திர இலங்கையின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றனர். இதேவேளையில் இவ்வர்க்கத்தின் ஆட்சிக்கு எதிராக இடுதுசாரி கட்சிகளின் சோஷலிச கருத்துக்கள் பரவின. இடுதுசாரிக் கட்சிகளின் கருத்துக்கள், மத்தியதர வர்க்கத்தினர் மத்தியிலும், குறிப்பாக மாணவர் மத்தியிலும் பரவியது. பெரும்பாலும், மாணவர் இயக்கங்கள் இடுதுசாரி இயக்கங்களாகவே செயற்பட்டன. குறிப்பாக சர்வகலாசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் இவ்வியக்கங்களின் கருத்துக்களை செல்வாக்குப் பெற்றன.

1956ம் ஆண்டில் இடுதுசாரி இயக்கங்களைச் சார்ந்த, தேசிய பூர்வாவா வர்க்கத் தினர் ஆட்சியை அமைத்தனர். மார்க்சியக் கருத்துக்கள், அரசியல், கலாசாரம், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் பரவின.

இதே காலகட்டத்தில் இந்தியாவிலும் மார்க்சியக் கருத்துக்கள் இலக்கியத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றன. பாரதி ஒரு தேசிய, புதுமைக் கவிஞராக இனக்காணப்பட்டார். நூற்புதுகளில் தோன்றிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் காரணமாக இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய உதவேகம் தோன்றியது. புதுமைப்பித்தன், ந.விச்சுமுரத்தி, கு.ப.ரா, ப.என்.ராமையா போன்றவர்கள், சிறுக்கை இலக்கியத்திற்கு புதுமெருகூட்டி ஒரு புதிய மரபை உருவாக்கினார்கள். ப.ஜீவானந்தம், எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், பாலதண்டாயுதம், சிதம்பர ராகு நாதன், போன்றவர்கள் மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்துடன் இலக்கியத்தை அணுகினார்கள்.

இதே காலகட்டத்தில், கல்லூரி மாணவனாகவும், சர்வகலாசாலை மாணவனாகவும் இருந்த கைலாசபதி, இவ்விடுசாரி இயக்கங்களின் சோஷலிச கருத்துக்களாலும், தென்னிந்திய மார்க்சிய இலக்கியவாதிகளின் சிந்தனைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டார். கைலாசபதியின் ஆரம்பகால எழுத்துக்களில், சோஷலிச கருத்துக்கள் இருப்பதைக் காணலாம். இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியம் வளர்வதற்குக் கைலாசபதி ஒரு ஊன்றுகோலாக அமைந்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் தலைமைக் குழுவில் ஒருவராகவும் கைலாசபதி செயல்பட்டார்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இலங்கைக் கல்வி காரணமாக, இலங்கையில் எழுதவும், வாசிக்கவும் கூடிய ஒரு இளம் சமுதாயத்தினர் தோன்றலாயினர். தென்னிந்திய தமிழிலக்கியக்களின் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருந்து இவர்களின் பாரவையை இலங்கையின் பக்கம் திருப்பிவிட்டன இம்முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினர். தமிழ்நாட்டு குழலை வைத்து, தமிழ் நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டைப் பின்னணியாகக் கொண்ட சிறுக்கைகளைப் படைத்த வைத்திலின்கம், சம்பந்தன், இலங்கையார்கோன் போன்றவர்களின் படைப்புக்கள் இப்புதிய தலைமுறையினரின் மத்தியில் செல்வாக்கியிழந்தன. இலங்கை மண்ணையும் இலங்கை மக்களின் பண்பையும் பிரதி பலிக்கின்ற கதைகளை இலங்கை எழுத்தாளர்கள் படைக்கத் தொடங்கினர்,

முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்கும், தொழிலாளர் சமுதாயத்திற்கும் இடையே தோன்றிய முரண்பாடு இலக்கியத்திலும் பிரதிபலித்தது. பண்டை வகுப்பினருக்கும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்குமிடையே முரண்பாடு வளர்ந்தது. முற்பு, ஆத்மகம் என்று கூறிக்கொண்டு, மக்களின் உணர்ச்சிகளைச் சிறுமைப்படுத்தியது இவைக்கம். இலக்கியம், மக்களின் வாழ்க்கையை செழுமைப்படுத்தவேண்டும், அவர்களுடைய பொழுதுபோக்காக அமையவேண்டும், என்று வாதாடிய இம்மரபினர், பாமர மக்களின் மொழியை இழிசன் வழக்கென்றும், இம்மொழியை இலக்கியத்தில் புகுத்தப்படல் கூடாதென்றும், இதனால் தமிழின் தூய்மை கெட்டுவிடும் என்றெல்லாம் கூறி முற்போக்கு எழுத்தாளரைச் சாடினர். இதற்கு எதிராக முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எல்லாம், மக்களுக்காக, மக்கள் நலனுக்காக, மக்களின் வளர்ச-

கல்வித்துறை நிபுணத்துவ ஆலோசகராகக் கடமையாற்றுகிறார். இவருடைய பதவிகளும் பொறுப்புணர்வும் தமிழ் இலக்கிய உலக்கு பயனுள்ள பல ஆக்கங்கள் கிடைக்க வழிகோலியுள்ளன என்றால் அது மிகையல்ல.

கல்வி அமைச்சின் சைவசமயக் கல்வி ஆலோசகராகக் குழுவின் உறுப்பினராகவும், இலத்திரனியல் ஊடகங்களின்(வாணோலி, தொலைக்காட்சி) சைவசமய நிகழ்ச்சி ஆலோசனைக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். சைவநெறி, கல்வித் தத்துவம் ஆகிய துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு ஆராய்ந்து, கட்டுரைகள் எழுதி, சொற்பொழிவாற்றி சிரத்தை காட்டி வருகிறார். சைவ நற்சிந்தனை தொடர்பான இவரது வாணோலி உரைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. நாவலர் பெருமான் வழிநின்று சைவமும் - தமிழும் தழைத்தோங்கபாடுபட்டு வந்தோர்களுள் திரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இன்று அகிலஇலங்கை சமாதான நீத்வாணாகவும் உள்ளார் என்பது அர்த்த புதியானது.

“நன்கு சிந்தித்துத் தெளிந்தபின்னரே எழுத்தில் வடிக்கவேண்டும். அதன் பின் ஒரு முறை எழுதியதை திருப்பி அழித்து எழுதுதல் தனக்கு உடன் பாட்றிறுதெனக்” கருத்துரைக்கும் இவர் விமர்சனம் பற்றிய கருத்துக்களில் சுற்று வித்தியாசமான போக்குவரைக் கொண்டவர். நாவலாசிரியர் மு.வரதராசரின் நாவல்களைப் படித்துத் தமிழ் கற்றோம் நாங்கள். ஆனால் இன்றைய சில விமர்சகள் மு.வரதராசன் இதுவரை எழுதிய எவ்வயும் நாவலில்லை என்று குறிப்பிடும்பொழுது இக்கருத்தை என்னால் ஏற்குமுடியாதுள்ளது என்றும், பாரதியை இன்று தாக்கி எழுதுபவர்கள், அன்றைய குற்றிலையில் பாரதி எழுதியதை அக்காலத்தை அடிப்படையாக வைத்து பார்க்கத் தவறுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவது புதிய சிந்தனை என்றே குறிப்பிடவேண்டும்.

“புதுமை வரவேற் கப்படவேண்டியது. இல்லாததிலிருந்து எதுவும் தோன்றமுடியாது. உள்ளது சிறத்தல் தான் புதுமை. அந்த வகையில் பழமையிலிருந்துதான் புதுமை தோன்றவேண்டும்; தோன்றவும் முடியும். இன்றைய புதுமை நாளைய பழமை. நாளைக்கு முகிழ்க்கும் புதுமைக்கு அந்தப் பழமைதான் அடித்தளம் ஆகும்; பழையன காலத்திற்கு ஒவ்வாதாயிருந்தால், அது கழிந்தே தீரும். ஆனால் நாம் வலோற்காரமாகக் கழிப்பது, இயற்கைக்கு விரோதம். நாம் இன்று அதிக அளவு தூரத்திற்குப் பார்க்க முடிகிறதென்றால், நம் முன்னோர்களின் தோள்களில் நின்று பார்த்தாலே அது இயலுகிறது. தோள்களிலிருந்து கீழே இறங்கிப் பார்த்தால், குறைந்தளவு தூரத்தையே பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கும். நம் முன்னோர்களின் தோள்கள் என்பன, வழிவழி வந்த சமூக மரபு ஆகும். சமூக மரபு என்பது பழமைதான சூரியனும், சந்திரனும், ஏன் இந்தப் பூமியும் பழயனதான். அவற்றை வேண்டாமென்று விலக்கிடமுடியுமா? பழமை என்பது பின்னோக்கு - பிற்போக்கு அல்ல. நாம் வந்த வழியைத் திரும்பிப் பார்த்தால்தான் பின்னோக்கு. அதைசெய்யாமல் எவரும் முற்போக்காளராக முடியாது. அப்படிச் செய்தால் அது பாசாங்கு” என்ற கருத்தை முன்வைக்கும் இவரிடமருந்து தமிழ் இலக்கிய உலகம் காத்திரமான - கனதியான பல இலக்கியங்களை வேண்டி நிற்கிறது.

இவரது ‘மனித மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்’ என்ற நூல் இவ்வருட முடிவிற்குள் வரும் என்ற தகவலை அறியும்போதும், இன்னும் பல சீரிய கருத்துக்களை நவீன இலக்கியத்திற்குத் தந்து, தமிழ் இலக்கிய களத்தை சிறப்பாக்க வேண்டும் என வாசகர்கள் ஆதங்கப்படுவது அவசியமான ஒன்றே.

இனந்தனீஸ் சமூக இலக்கியப் பணிகள்

இரா சீவலீங்கம்

ஆனந்தன் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட ஆனந்த குமாரசாமி சம்மாந்துறையில் இந்துமத உயர்குழியிற் பிறந்தவர். சாதி மதப் போக்குகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று சிந்திப்பவர். சம்மாந்துறை மூஸ்லீம் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்விகற்ற இவர் தனது க.பொ.த பாட்சையில் இஸ்லாம் பாதத்தில் திறமைச் சிந்தியும் பெற்றிருந்தார். 1960-63 காலப்பகுதிகளில் தமிழரக்கட்சிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். இது பிற்காலத்தில் அவரது பேச்சுவன்மைக்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது. அத்தோடு அக்காலக்ட்டத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த திராவிட இயக்கச் சஞ்சிகைகளும், கொள்கைகளும் பகுத்தறிவு வாதச் சிந்தனைகளுக்குத் தளமிட்டன. ஒரு காலக்ட்டத்தில் தீவிர மாக்சிய வாதியாக மாறிய ஆனந்தன் கருணாமிக்க விமரிச்கராகவும் காத்திரமான கருத்துக்கள் கொண்டவராகவும் காணப்பட்டார். 1960-65 காலப்பகுதியில் பகுத்தறிவு மன்ற அங்கத்தவராகச் செயற்பட்டார். இவ்வமைப்பினாடாக சமூக சீர்கேடுகளைச் சாடினார். சாதியின் பேராலும் மதத் தின் பேராலும் மேற் கொள்ளப்படும் கொடுமைகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுத்தார். கோயில்களில் பலியிடலுக்கு எதிராக “ஆலயவழிபாடா? அறியாதாரின் வெறியாட்டமா?” என்னும் துண்டுப்பிரசாரம் இவரால் வெளியிடப்பட்டபோது ஏற்பட்ட பல இளைஞர்கள் கத்திக் குத்துக்கு இரையாகினர்.

தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தச் சிறந்த ஊடகமாக நாடகத்தைத் தெரிவு செய்து கொண்ட ஆனந்தன் கலைவட்டம் என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கினார். இவ்வமைப்பினாடாக பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்ட நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன.

1968-69களில் வயல்களில் நெல் அறுவடை செய்யும் தொழிலாளர்கள் போதிய சம்பளமின்றி இன்னலுற்றனர். தட்டிக்கேட்டவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். வெளியிடங்களிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். போடிமார்களின் எதேச்சதிகாரம் அதிகரித்தது. இதன் விளைவாக சம்மாந்துறையில் 1000 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சங்கத்தை அமைத்ததோடு போடிமாருக்கெதிரான கிளர்ச்சியில் வெற்றியும் பெற்றார். இச்சம்பவம் ஆனந்தனுக்கு பொதுமக்கள் மத்தியில் மிகுந்த செயல்வாக்கையும் மதிப்பையும் பெற்றுக்கொடுத்தது.

ஆனந்தனது நடவடிக்கைகளும் செயற்பாடுகளும் எப்பொழுதும் படிப்பறிவற்ற சாதாரணமாக்கள் மத்தியிலேயே காணப்பட்டன. மக்களது முன்னேற்றத்திற்கு கல்வி முக்கியமென்பதை உணர்ந்த ஆனந்தன் சமூகமாற்றத்திற்கான அடித்தளங்களை மிக அற்புதமாகவே இட்டார். அதற்கு அவர் தேர்ந்தெடுத்த தொழில் உறுதுணையாகவிருந்தது. தபால் சேவகரான ஆனந்தன் வெறுமனை காகிதங்களை மட்டும் காவிச்செல்லவில்லை. இளைஞர்களிடையே சிந்தனைத் தீயை வளர்க்கக்கூடிய பத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் எடுத்துச் சென்றார். முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க இளைஞர்களுடன் உரையாடனார். இலவசமாகவே நூல்களை வாசிக்கக் கொடுத்தார். நடமாடும் நாலகமாகத் தொழிற்பட்ட ஆனந்தன் சிறந்த வாசகர் கூட்டமொன்றை உருவாக்கினார். சிறந்த எழுத்தாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் உருவானார்கள். இதன் விளைவாகச் சம்மாந்துறையில் வாசகர் வட்டமொன்றை ஆரம்பித்ததோடு தொழிற்சங்க மூலம் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு பத்திரிகையொன்றையும் வெளியிட்டார்.

இந்தியாவில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் விடுதலைக்காகப் போராடியவர் டாக்டர் அம்பேத்கார். அம்பேத்காரின் சிந்தனைகள் ஆண்டதனை மிகவும் ஈர்த்தது. சம்மாந்துறையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கிராமத்தை உருவாக்கினார். அக்கிராமமக்களுது அடிப்படைவசதிகள், நலன்களைக் கவனிப்பதில் கூடிய காலத்தைச் செலவு செய்தார். இக்காலகட்டத்தில் உத்தியோக உயர்வு போன்றவற்றை உதறித் தள்ளினார். உத்தியோக உயர்வு மக்களிட மிருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்திவிடுமோ என்ற கவலை அவருக்கிருந்தது.

இந்தியாவில் 'மாக்சிய' சிந்தனைகளை முதலில் உள்வாங்கிக் கொண்டது கேரளம்தான். மலையாளத்தினாடாகவந்த இலக்கியங்கள் மாக்சிய சிந்தனைகள் செறிந்தவையாகவிருந்தன. சொறிகல்முனையில் வாழ்ந்த 'எல்மோ' Fathar மூலம் மலையாள மொழியைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். மலையாள இலக்கியங்களை விரும்பிக் கற்றார். தமிழிலே சிறந்த படைப்பாளிகளாக விளங்கும் தோப்பில் முகம்மது மீரான், சுந்தர ராமசாமி, நீலபத்மநாதன், ஆ.மாதவன், நாஞ்சில் நாடன், ஜெயமோகன் போன்றோர் மலையாள எல்லைப்பறுக் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள். மலையாளக் காற்றைச் சுவாசித்த இவர்களது படைப்புகளில் மலையாளத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற புனைக்கதை இலக்கியங்கள் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. ஆண்டதனும் வைக்கம் முகம்மது பதீர், தகழி சிவசங்கரன் போன்றோருது படைப்புகளை விரும்பிக்கற்றார்.

ஆண்டனது காலல் திருமணம் மட்டக்களப்புக்கும் சம்மாந்துறைக்கும் பாலமமைத்தது. மட்டக்களப்பில் பல்வேறு இலக்கிய அமைப்புகள் செயற்பட்ட போதும், படித்த இளைஞர்கள் சிலரால் உருவாக்கப்பட்ட வாசகர்வட்டம் காத்திரமான இலக்கிய நடவடிக்கைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டது. வாசகர்வட்டம் அரும்பகால உறுப்பினர்களாக சிவராம், தேவகாந்தன், கேசவன், திவாகரன், கருணாநிதி என்போரைக் கொண்டு செயற்பட்டது. வாசகர் வட்டத்தின் செயற்பாடுகளால் சர்க்கப்பட்ட ஆண்டன். தனது இலக்கியப் பணியை விரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் வாசகர் வட்டத்தோடு இணைந்து கொண்டார். ஆண்டனது அறிவும், ஆற்றலும் வாசக வட்டத்தினரை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. தமது 41வது வயதில் வைக்கம் முகம்மது பதீர் இறந்தபோது ஆண்டன் அங்கம் வகித்த வாசகர் வட்டமே அவருக்கான முதல் அஞ்சலியைச் செலுத்தியது. வைக்கம் முகம்மது பதீர் பற்றிப் பேசிய ஆண்டன் அவரது உள்ளத்திலே ஊறியிருந்த மலையாளம் மீதான பற்றையும் மலையாளப்படைப்புகள் படைப்பாளர்கள் மீது கொண்டிருந்த அர்வத்தையும் தெளிவாக்கினார். தகழியின் செம்மீன், இரண்டங்களி(இரண்படிகள்) போன்ற நாவல்களைத் தன்னைச் சுற்றியிருந்த நண்பர்கள் படைப்பாளிகளிடம் அறிமுகப்படுத்துவதில் தீவிரமாக ஈடுப்பார். மலையாள இலக்கியம் பற்றிய உரைகளை பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் சாதாரண வாசகர் மட்டத்திலும் நிகழ்த்தினார். இவ்வாறு மலையாளத்தில் ஆழந்த புலமை கொண்டிருந்த ஆண்டன் மலையாளச் சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முயன்றது தற்காலிக நிகழ்ச்சியில்ல.

மலையாள எழுத்தாளர்களான ரிஷிஜோன், சிநேகப்பிரியா, அஜித்கெளர், பி.எம்.கசிற், பி.ஹரிகுமார், ஜோயி(திருமூலபுரம்), கினிரூர் ராதாகிருஷ்ணன், ரி.என்.பாலச்சந்திரன், சுரேஸ் பாஸ், போளி மனியாட்டு போன்றோருது சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்தார். ஏற்குறைய பதினெட்டு சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. இவரது 19வது சிறுகதை பாதி மொழிபெயர்ப்பின் போது நின்றுபோனது இவர் மொழிபெயர்த்த கதைகளுள் ஆண்டராகவனின் அவஸ்தை,

திரியும் தீபமும், விடுதலை, கப்பல், அனந்தநாயர், நசரேத்தில் ஒரு பொம்மை, மேரியின் காதலன், ஸ்திரிக்கதை, வெள்ளிக்காக்கள், அலிபாபாவின் மரணம், ஒரு மனோதத்துவப்பிரச்சினை, சினிமா போன்றன சிறப்பான கதைகளாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு, சிறுகதை என்பவற்றோடு மட்டும் நின்றுவிடாது சிந்த கவிதைகளையும் படைத்தார். இவரது கவிதைகளில் சமூக ஊழல், யுத்தக்கெடுபிடிகள், பெண்ணுரிமை, போன்றவை பொருளாக அமைகின்றன. இவற்றைத்தொகுத்து ஆண்டனின் கவிதைகள் என்ற பெயரில் வாசகர் வட்டத்தினர் வெளியிட்டனர். இதேபோல் சிறுகதைகளும் நாலுருப் பெறல் அவசியமாகும்.

நாலுவெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள், விழாக்கள் போன்றவற்றில் ஆண்டனது கருத்துக்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஆண்டனின் கருத்து என்ன என்பதில் எல்லோருது கவனமும் திருப்பப்பட்டிருந்தது. அந்தளவுக்கு காத்திரமான கருத்துக்களை முனவைத்தவர். மட்டக்களப்பின் படைப்பாளர்களுள் பித்தன், எஸ்.எல்.எம்.ஹனிபா, எஸ்.பொ போன்றோரைத் தவிர்த்துவிட்டுப் பார்ப்பின் காத்திரமற்ற சிறுகதைகளே வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. அவை ஆண்டவிகடன், கல்கிப் பாணியை நினைவுபட்டன. இத்தகைய குழுவில் ஆண்டனது விழாக்களைகள் காரசாரமாகவிருந்ததில் வியப்பில்லை. நவீன கவிஞர்களாக புரட்சிக்கமால், சாருமதி, வாசதேவன், எம்.எல்.எம்.அன்.சார், என்.ஆத்மா என்போரை அடையாளப்படுத்தினார்.

ஆண்டன் குறுகிய வட்டமொன்றுக்குள் நின்று செயற்பட்டவர்கள். அவரது சிந்தனைகள் பரந்து விரிந்திருந்தன. மாணிடநேயமும், மனிதாபிமானமும் செயல்களில் மிகுந்திருந்தன. "சத்திய ஜித்திரே" வைக்கல் முகம்மது பதீர், சப்பண்ணா, கருணாசேன ஜயலத், என்போரைத் தமிழலகிற்கு அறிமுகங்கூட்டுவதார். அத்துடன் வாசகர் வட்டத்துடன் இணைந்து, எஸ்.பொ. மணிவிழா, திமிலைத்துமிலன் மணிவிழா, மாஸ்டர் சிவலிங்கம் மணிவிழா, நீலவாணன் நினைவுப் பேருரை, பித்தன் சிறுகதைப்போட்டி என்பவற்றோடு, இளம் கலைஞர்களுக்கான சிறுகதைப் பட்டறைகளையும் நடத்தினார். வீதிநாடகங்களை வீதிகளில் உலவவிட்டார். மட்டக்களப்புச் சுடர்மணிகள் என்னும் நாலை வெளியீடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர்கள்பற்றிய பட்டியலோன்றை என்னிடம் காண்பித்தார். மேலும், வ.அ.இராசாருத்தினம் எழுதிய 'தோணி' என்ற சிறுகதையைக் குறுந்திரைப்படமாகத் தயாரிப்பதற்கான நடவடிக்கையிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தார்.

ஆண்டனது பணிகளில் மிகவும் வியந்து பாராட்டத்தக்கது நாட்டாரியல் பற்றிய ஆய்வுகளாகும். மட்டக்களப்பு, அம்பாறையில் வழங்கும் பட்டப்பெயர்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து சொற்பொழுவுகள் நிகழ்த்தினார். நாட்டார் பாடல்களில் இடப்பெயர்கள் பற்றி கள ஆய்வில் ஈடுப்பார். நாட்டார் மந்திரங்கள் மந்திரச் சடங்குகள், மாடுகளுக்கு இடப்படும் குறிகள் பற்றிக் கள ஆய்வுகளை மேற் கொண்டார். பெரிய தம்பிரான் சடங்குபற்றி கலாநிதி செ.யோகராசா மேற்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு உறுதுணையாக விளங்கினார். வாசகர் வட்டம் நாட்டாரியல் தொடர்பாக நிகழ்த்திய ஆறு கருத்தரங்குகளில் ஆண்டனின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதாக விளங்கியது. அத்தோடு காரைதீவில் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றிச் சொற்பொழுவுகளை மேற்கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய ஆற்றல்மிக்க ஒரு கலைஞரை, படைப்பாளியை, விழாக்களை சமூக சேவையாளனை, சீர்திருத்தவாதியை, முற்போக்குச் சிந்தனையாளனை இலக்கியவுக்கும் இழந்தது தூதித்தீவுமாகும். ஆண்டனது கருத்துவுக்கும் பற்றிக் காத்திரமான ஆய்வுகள் வெளிவருதல் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

ஆண்மை தவரேல்

மரவை - வரோதயன்

சிறுமுறை

அவசரப் படுத் தினான் பஸ் கண்டக்டர். அவனை விட அவசரம் பஸ்ஸின் உள்ளிருந்த பயணிகளுக்கு. பஸ்ஸோ ஆமைவேகத்தில் ஒன்றை ஒன்று முட்டிவிடாத வரிசை நிதானத்தில் நகர்கின்றது. கண்டக்டர் யன்னலுடாக தலையையும் காச விசிறிக் கையையும் வெளியே விட்டு பழக்க தோசத்தில் குரல் எழுப்பினான். ‘வெலிசுற, மாபோல, வத்தள, பேலியகோட, கொட்டுவ கொட்டுவ.....’

‘மனுசர் இஞ்ச நிக்கவும் இடமில்லை அவன் இன்னும் ஏத்துறுதுக்கு ஆள் கூப்பிடுறான். ஓரிருவர் முனை முனைத்துக் கொண்டனர். யாருக்கும் வாய்திறந்து பேசும் வல்லமை இல்லை. சாக்குக்குள் பனங்கிழங்கு அடுக்குவது போல் சனங்களை அந்தக் கண்டக்டர் பஸ்ஸாக்குள் ஏற்றி யிருந்தான்.

சிவப்புக் கோடு அடிக்கும் முன் அலுவலகம் போய்ச் சேர்வெண்டிய அவசரம். ஆனாலும் என்ன செய்வது; தினமும் இதுவே போக்கு வரத்து நிலைமை.

‘ச... என்ன இது?’ ஒருத்தி சலித்துக்கொண்டு நெளிந்தாள். மீண்டும் அருவருப்பு ‘சனியன், இதுக்கு எண்டு பஸ்ஸாக்குள்ள ஏறதுகள் மீண்டும் நெளிந்து விலத்தி நின்று முறைத்தாள். அஜித் எதையும் உணர்ந்து கொள்ளாதவனாக நின்றான். ‘முன்னுக்குப் போங்க, முன்னுக்குப் போங்க....’ கண்டக்டர் பின்னர் ஏறிய ஆட்களுடன் உள்ளிருந்தவர்களையும் முன்னேறும்படி நகர்த்தினான்.

இப் போது வேறொருத் தி நெளிந் தாள். அவளிடமும் அதே அருவருத் த முறைத் தல் கள். உமிழ்கிறாள். அவனும் அஜித் மீதே தன் வெறுப்பைக் காறி உமிழ்கிறாள். அஜித் மருளவில்லை. கீழும் மேலும், பக்கமுகமாகப் பார்த்த அவனை முறைத் து விட்டு தன் பதில் முறைத்தலில் வெற்றி கண்டு தன் பார்வையை, எல்லையற்று, ஜன்னலுக்கு வெளியே வீசிகிறான்.

அஜித்துக்கு இது புது விடயம் அல் ஸ. பேர் ச் சலிங் அலுவலாக கொழும்பு செல்வதானால் அவனுக்கு ஒரே குதி. ஏறும் பஸ்ஸாக்குள் இப்படி ஏதாவது ஒன்றை சரண்டி அனுபவித்துக் கொண்டே செல்வான். ஆயினும் அவன் இதுவரை எந்த வில்லங்கத்திலும் மாட்டிக்கொண்டதில்லை. அதற்கேற்ப தன் அனுகுமுறைகளை வைத்துக் கொண்டான்.

காலில் தொடங்கி அவனது இம்சைகள் பஸ்ஸில் வரும் பெண்கள் மீது தொடரும். அவனது சேட்டைகளைத் தாங்க முடியாது பெண்கள் குழந்தை. அந்தக் குழந்தை நீள் ஆகாத வரைக் கும் அவன் தப் பித் துக் கொள்வான். அப்படி வரும் எதிர்விளைகளைக் கூட பஸ்ஸின் சன நெரிசலைக் காரணமாக கி அஜித் தப் பித் துக் கொள்வான். ஆனாலும் அவன் கானும் சுயின்பம் என்னவோ இந்த நெரிசலின் அங்க உரசல்கள்தான்.

அஜித் ஏ.எல் படிக்கும் போது அவனது அப்பா காலமாகிவிட்டார்.

அம்மாவுடன் அக்கா, தங்கை முன்று பேரைச் சுக்கின்ற பொறுப்பு அஜித்தின் தலையில் விழுந்தது.

விபரம் தெரிந்த நாளில் இருந்து நீர்கொழும்புதான் அவர்களின் வசிப் பிடம். சில்லறைக் கடை ஒன்றில் சிப்பந்தியாக இருந்த அப்பா எந்தவொரு பொருளாதாரத்தையும் சேர்த்து வைத்த தில்லை. நீர் கொழும்பில் ஒரு கட்டட ஒப்பந்த நிறுவனத்தில் சாதாரண எழுதுவினாகவே அஜித் சேர்ந்தான். இந்தப் பத்து வருட காலத்துள் அந்த நிறுவனத்தின் ‘பேர் ச் சனிங் மனேஜர்’ ஆகிவிட்டிருந்தான்.

அண்மையில் தான் அவனது அக்காவுக்கு திருமணம் நடந்தது. பொருள் பண்டம், சீதனம் ஆதனம் கேட்கும் மாப்பிள்ளைமார் களில் ஒருவனை முப்பத்தைந் து வயது அக்காவுக்கு மாப்பிள்ளையாக வாங்கிக் கொடுத்தான். பின்னால் ஒரு தங்கச்சி இருக்கிறாள். அவனுக்கும் இருபத்தைந் து வயது தாண் டிவிட்டது. பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு அவனும் வேலை தேடும் படலத்தில் இறங்கியினாள்.

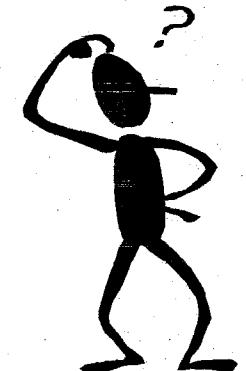
இந்தக் கால நீடிப்புகளுள் அஜித் தன்னுள் அடக்கி வைத்த ஆசைகள் அதிகம். ‘முப்பது வயதாச்சி, இன்னும் கொஞ்ச நாளில் கிழவன் ஆகிவோய்! பாத்துக் கீத்து ஒரு கல்யாணத்தைக் கட்டன்’ நேற்றும் யாரோ அஜித்துக்கு அட்வைஸ் பண்ணினார்கள்.

அவனால் என்ன செய்ய முடியும். சமூகம் அஜித் தை ஒரு நல் லின்ஸையாக, குடும்பப் பொறுப்புள்ள ஒரு இளைஞாக உருவகித்து நடக்க விட்டிருக்கிறது. ஊருக்குள் அவனுக்கு நல்ல ‘மீனாட்டு’ சிற்றின்ப ஆசைகளில் அவசரப்பட்டு பெயரைக் கெடுத்துவிட அவனுக்கும் விருப்பம் இல்லை.

அம்மாவிடமும் பலர் சொல்லு வார்கள். அஜித்தின் திருமண விடயம் பற்றிப் பேசுவார்கள். அம்மா சொல்வாள் ‘அவன் நல்ல உத்தியோ கத்தில் இருக்கிறான், நல்லாய்ச் சம்பாதிக் கிறான். இனி பொம்பினை ஏற்றதாய் இருக்கவேணும். தங்கச்சி பட்டதாரி. அவனுக்கு வாற வரனுக்கு குடுக்கத் தக்கதாக சீதனம் வாங்க வேணும். இப்பள்ளி அவசரம், நல்ல இடமாய்ப் பார்ப்பம்’ என்பாள்.

அடக்கிவைத்திருக்கும் ஆசைகளை அவிழ்த்து விட முடியாமல் குறுகிப் போவான் அஜித். அங்க சேட்டைகளில் அவன்காணும் இன்பம் தான் அவனுக்கு வடிகால். அதுவும் இப்படி கொழும்புக்கு பயணப்படும் நாட்களில்தான். யாரையும் அறியாத சுதந்திரம், சுகம் அவனுக்குள் உறவாடும்.

பஸாரில் தேவையான பொருட்கள் தேழிப்பார்த்து, சாம்பிளில் அவற்றை தெரிவு செய்து ஓடர்பண்ணி, சீட்டைப் போட்டு, லொறிக்குப் போட்டு, வேறு தனிப்பட்ட வியாபாரங்களில் பேரம் பேசி, காச வாங்கி, வந்த அலுவல் முடிக்க மதியும் ஒருமணி தாண் டிவிட்டது. ‘பஸ் ஸைப் பிடித்து வீட்டிற்குப்

போவோம் என்ற முடிவுடன் ‘பண்டாரநாயக்க வீதியூடாக வந்து ஆமர் வீதியில் மிதந்தான்.

கொழும் பு அலுவல் முடிந்த தினைப்பில், கையில் பணமும் கொஞ்சம் கிடைத்த மகிழ் ச் சியில் அவனது மனக்குரங்கு துள்ளிக் குதிக்கத் தொடங்கியது. ஆமர் வீதி பஸ் தரிப்பு இடங்களில் வண்ண வண்ணக் குடைகள் விரிந்து நின்றன.

‘கீல்ஸ் போட்ட சிலிப்பர், வழவழுப் பான கால்கள், குட்டையான பாவாடை, தொடை தெரிய வெட்டு, ஜீன்ஸ் பிளஸ் ரி சேட், என்று ஒவ்வொன்றாக குடைக்கு வெளியே தெரிந்தவற்றை ரசித்துக் கொண்டு வந்தான்.

ஏதோ ஒன்று அஜித்தின் குறு குறுப்பைத் தூண்டியது. அவன் என்னிமுடிக்கும் முன் அந்தப் பிட்டத்தில் செல்லமாகத் தட்டிவிட்டு நடந்தான். இந்தச் சேட்டைக்குப் பதிலாக முறைப்போ, காறி உமிக்கலோ வந்தால் சற்றுத் தூரமாகப்போய் ஏனானமாகப் பார்த்து, நகைத்துச் செல்வது அவனது வழக்கம்.

சீஸ்டப்பட்டவளின் குரல் இவன் காதில் அறைந்தது. “நாயன், அக்கா தங்கச்சியோட பிறக்காததுகள்”. அஜித் தன் முகத்தை அந்த ஏனாச் சிரிப்புக்குத் தயாராக்கிக் கொண்டு திரும்பினான்.

கொதித்த விழியின் கனல் குறையாமல் அவனது உடன் பிறந்த தங்கை பை(பிலும் குடையுமாகத் தகித்து நின்றான்.

தரிசனங்களோடு.....

சீர்ப்பு

இன்று

இலக்கணத்தைப்

பார்த்துச் சிரிக்கிறது

இந்தப்

புதுக்கவிதை

முன்பெல்லாம்

இலக்கணத் தளைக்குள்

இருந்தது தமிழ்,

பலருக்கெட்டாமல்.

ஆசிரியப் பாவையாய்

வெண்பாப் பூவாய்

வஞ்சிப் பாவாய்

வலம் வந்த தமிழுக்கு

இலக்கணம்

வித விதமான விலங்குகள்

கவிகாலப் பாரில்

கதவுடைப்பு

இலக்கணச் சிறைச்சாலையிலிருந்து

மீசைபிலே ஆசைவைத்த

மிடில் கிளாஸ் பூசாரி

புன்னகையை உதட்டில் வைத்து

புதுக்கவிதையை வரவேற்றான்.

இப்போது

இலக்கணத்தைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது

இந்தப்

புதுக்கவிதை.

க.அறினந்தகுமார்
கலைப்பீட்டு பேராதனை வளாகம்

வாசகர் பேச்கிறார்....

மார்ச் (10வது) ஞானம் இதழில் “படர்க்மபு” கதையில் வரும் கதாநாயகி, தனது நாற்பத்திரண்டு வயதில், இனி எப்படி மறுபடியும் குழந்தைக்குத் தாயாகப் போகின்றாள். ஊர் திரும்பிய அவளது மகனும், மகளும் எப்படி அவளது செயலை கதாகரித்து கொள்ளவார்”

இதற்கு மேல் இனித்தொடரும் கதையை திருமலை வீ.என்.சந்திரகாந்தி எழுதினால், எப்படி முடிப்பார் என்று, சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தமிழோலியன், பதுளை.

தங்களின் ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை பார்க்கக் கிடைக்கிறது. அதன் அளவைவிட இலக்கிய உலகில் அவை பற்றிய பேச்சு மிகப் பெரிதாக அலசப்படுவது அதன் தரத்தை நிர்ணயிக்கப் போதுமானதாகும்! நன்றி - வாழ்த்துக்கள்!

எல்.நளீம், மீராவோடை.

ஏற்கனவே மேத்தா, மீரா, அப்துல்குமான் போன்றோரை நல்ல கவிஞர்கள் - அல்ல - என்று பிரகடனம் செய்த, கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் - இப்போது புதுக்கவிதை என்ற பிரயோகம் காலாவதியாகிவிட்டது, என்கிறார். அப்படியானால் அதற்கு (புதுக்கவிதை) அவர் அண்மைக்காலக் கவிதைகள் என்றா பெயர் குட்ட விரும்புகிறார்?

கவிதைபற்றியும் - கவிஞர்கள் பற்றியும் ‘கண்டவன், நின்றவன்’ - எல்லாம் கதை அளக்கும் காலம் இது. உதாரணத்துக்கு 12.03.2001 அன்று, இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வர்த்தகசேவை - மாலை நிகழ்ச்சி ஒன்றில், வாசுகி சிவப்பிரகாசத்தோடு பணியாற்றிய அறிவிப்பாளர் ஒருவர் கவிஞர்களை இயற்கைக் கவிஞர்கள் - செயற்கைக் கவிஞர்கள் என்று பாகுபாடு செய்து முன்னதற்குக் கண்ணதாசனையும், பின்னதற்கு வைரமுத்துவையும் உதாரணமாகச் சொன்னதைக் கேட்டுத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் தலைமேல் கை வைத்துக் கொண்டது.

இப்படிப்பட்ட தற்குறிக்களோடு பிரபல விமர்சகர் சிவகுமாரனும் இணைந்து கொள்ளக்கூடாது எனது வேண்டுகோள். வாக்கரவாணன்

‘ஞானம்’ 11வது இதழ் கிடைத்தது. கலை இலக்கிய சஞ்சிகையான ஞானத்தின் தொடர்வருகை பெருமகிழ்ச்சி தருகின்றது. ஞானத்தின் சிறுகதைகள் தேர்வு, காலங்காலமாகச் சொல்லப்படும் சேதிகள்தான். எனினும், அடக்குமுறையும், வறுமையும், இயலாமையும், மனத்தின் நசிவகுளும், அக்காலத்துடன் போட்டுக் கொண்டு மனிதனை துரத்திக் கொண்டே வருகின்றன. அவற்றின் உத்திகளும், போக்குகளும் மாறிக்கொண்டே வருகின்றன. அவைகள் சிறுகதை, மற்றும் ஆக்க இலக்கியத்தில் புதிய வடிவம் பெறுமானால் அதன் பெறுமானம் உச்சத்தியாக இருக்கும்.

கவிதைகளின் ‘உயிர்ப்பு’ நசிவுற்ற நிலையில் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டு

வருவதன் “ஞானம்” எனக்குப் புரியவில்லை, தமிழ் பேரினவாதம், பற்றி எழுதும் கவிதைளை ‘ஞானம்’ நிராகரிக்கின்றதோ அல்லது அஞ்சகின்றதா, என்பதை தெளிவாக முன்வைத்தால் சிறப்பாக இருக்கும். (நான் எழுதி அனுப்பிய கவிதைகள் பிரசரம் பெறாததற்கு காரணமும் இதுதானா அல்லது கவிதைகள் கிடைக்க வில்லையா)

சிங்களப் பேரினவாதம் பற்றி எழுதுவது போல் முஸ்லீம் தரப்பில் தமிழ்ப் பேரினவாதம், குறிப்பாக புலிகளின் இனச்சுத்திகிப்பு, முஸ்லீம் மக்கள் மீதான அடக்குமுறை பற்றியெல்லாம் எழுதுவது எம்போன்றவர்களின் தார்மீக கடமையும் எழுத்துப்போருமாகும்.

“திருப்பிபடுத்தும் இலக்கிய முயற்சிகள், நமது இலக்கிய உலகில் நிறைய நடைபெறுகின்றன. அதில் பத்தோடு ஒன்றாக ‘ஞானம்’ வளர்வது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். இப்படி எழுதுவதால் உங்கள் முயற்சியைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை, இலக்கியத்தைக் பொறுத்தவரை நேர்மையும் தீரும் தேவை என்பதே என்கருத்து.

கலாநிதி துரை மனோகரனின் பக்கம் சுவாரஸ்யம் மிக்கதுபோல் அறிஞர் அறிமுகம், நூல் நயமும் பிரயோசனம் தருகின்றது.

கே.எஸ்.சிவகுமாரனிடம் எதிர்பார்த்தபடி - விடையங்கள் இல்லை. கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு, அவர் எழுதும் நூல் அறிமுகம்போல் விடைகளும் அமைந்து விட்டன. சிறந்த அனுபவசாலி இளையவர்களுக்கு புத்தாக்கம் தரும் வண்ணம் தனது கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கலாம்.

தொடர்ந்தும் ‘ஞானத்தில் தனிச்சப் ளமோதல், விமர்சனம் என்ற போர்வையைப் போர்த்தியபடி வந்துகொண்டே இருக்கின்றது.

மெத்தப் படித்தவர்கள், இலக்கியக் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் தமக்கு ஏற்படும் “அரிப்பை” இப்படிச் சிறுசஞ்சிகைகள் மூலம் தீர்த்துக் கொண்டுதானிருக்கின்றனர். இப்படி முதியவர்கள், தமக்குள் நடக்கும் உள்ளாட்டுப் போரை சஞ்சிகைகளில் அலையவிடுவது வளர்ந்து வரும் இளையவர்களையும் சஞ்சலப்படுத்துகிறது. எழுதுவர்கள்தான் இதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். உங்கள் முயற்சியும், எழுத்தும் என்றும் சிறக்கட்டுமே!

ஒட்டமாவடி - அறபாத்.

‘ஞானம்’ தொடர்ந்து பெற்று வருகிறேன். எங்கள் தேசிய குடும்பத்திலும் இலக்கிய ஆர்வர்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தினேன். மிகவும் சிலாகித்துப் பேசினார்கள். ‘ஞானத்தில் வரும் கவிதைகள் மிகவும் காத்திரமானவை. கதை, கட்டுரைகளும் அப்படியே. சில வேளைகளில் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் சரியாகப் புரிவதில்லை.

மார்ச்சு இதழில் அனைத்துக் கவிதைகளும் குறிப்பாக தீக்குச்சி, சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் அபாரம். தொடர்டட்டும் தங்கள் முயற்சி.

ஞானம் இதழ் மாதாமாதம் புதிய மெருகேறி வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஏப்ரல் இதழில் சிவகுமாரனின் பேட்டி அவரைப் பற்றிய பன்முக ஆளுமையை - விசாலமான மனதை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. பத்தனையுர் தினகரனின் கவிதை நன்று. அவன் என்ன செய்வாள் சிறுகதை மிகக் கொடுரோக இருந்தது. அனைத்திற்கும் வாழ்த்துக்கள்.

பெனி, லேவல்ஸ்

ஜயா ‘ஞானம்’ இதழை தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். மிகவும் சிறப்பாக அமைந்து வருகின்றது. அன்மை இதழ்களில் இலக்கிய சர்ச்சைகளை காணமுடிகின்றது. ஆனால் அச் சர்ச்சைகள் தனிப்பட்டவரை வெளிப் படையாகவே தாக்கும் அளவிற்கு சென்றுவிட்டது. இவை இலக்கிய உலகின் ஒற்றுமையை சீர்க்கலைக்கும் என்பது தெளிவு. எனவே அவ்வாறான கருத்துக்களை பிரசரிக்க வேண்டாம் என மிகத்தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இலக்கியவாதிகளின் ஒற்றுமையை சிதறஷித்த சஞ்சிகை என ‘ஞானம்’ பழிச்சொல் ஏற்க வேண்டாம். ‘ஞானம்’ தொடர்ந்தும் சிறப்புடன் வெளிவர வேண்டும் என்பது எனது அவா.

ம.சுபாஸ்கரன், புன்னாலைக்கட்டுவன்.

தங்களின் ஞானம் இதழை ஒரு நண்பர் மூலம் இரவல் பெற்றுப் படித்துவருகிறேன். ‘ஞானம்’ கடைசி இதழில் புரட்சி பாலன் கவிதை சுவைக கத்தக் கதாக இருக்கிறது. அத்துடன் சிவகுமாரன் அவர்களுடனான நேர்காணலும் மிக நன்றாக உள்ளது.

எல் லாவற் றுக்கும் மேலாக “வாசகர் பேசுகிறார்” பகுதியில் சிவசேகரம் அவர்கள் எழுதியுள்ள கடிதத் தில் இக் பாலின் போலித் தன்மைகள் வெளிக்கு வந்துள்ளன.

முகமட் அபார், கல்முனை.

நூலகம்

“உருப்பெறும் உணர்வுகள்”

எழுதியவர்: சந்திரா தனபாலசிங்கம் முதற்பதிப்பு: ஏப்ரல் 2001

வெளியீடு: சாயி வெளியீடு, சுதாமலை தெற்கு, மாணிப்பாய்.

சந்திரா தனபாலசிங்கம் தன்னை பெண்ணிய சிந்தனைக்குள் மட்டும் மட்டுப்படுத்தாமல் சருக ஒடுக்கு முறையினுள் அதற்கெதிராகப் போராடும் பாத்திரங்களை எழுந்து உலவ விட்டுள்ளார்.

சோ.தேவராஜா- “எழுத்தும் வாழ்வும்” அரசு பற்றிய மார்க்சிசுக்கோட்பாடு எழுதியவர்: நா.சண்முகநாதன் முதற்பதிப்பு: 1973

இரண்டாம் பதிப்பு: 18.02.2001

வெளியீடு: மார்க்சிசுக் கற்கைகளுக்கான சண்முகநாதன் நிலையம், 59/3 வைத்தியர் வீதி, தெகிவளை.

சண்முகநாதன் எழுதிய கட்டுவரை களையும் நூல்களையும் நாலுருவில் கொண்டு வருவதை ஒரு பிரதான முற் போக்கு சமூகப் பணியென்று நிலையம் கருதுகின்றது.

பதிப்புரையிலிருந்து.....

காற்றின் சுவடுகள்
(மேடை முதல் வாணைலி வரை)

முதற்பதிப்பு: 16.03.2001

வெளியீடு: பொன்விழாக்குழு

310/2, காலி வீதி, கொழும்பு - 06.

குரலின் வசீகரமும் குணத்தின் செம்மையும் கடமை நேர்மையும் அவரை கீன்று இலங்கை வாணைலியின் மதிப்புமிகு முதற்த கலைஞர்களுள் ஒருவராக்கியுள்ளது.

கார்த்திக்கேக் சிவதம்பி

ஆசியுறையில்.....

நேர்க்காணல்
அடுத்த
இதழில்.....

அன்பார்ந்த வாசகர்களே!

இந்த இதழிடன் 'ஞானம்' சுஞ்சிகை ஒரு வருடத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது. தற்போது அச்சுத்தானின் விலையேற்றம், அச்சுச் செலவு ஆகியவை அதகிரித்துள்ளன. ஆனாலும் 'ஞானம்' சுஞ்சிகையின் விலையை அதிகரிக்கவோ அல்லது விளம்பரங்களைச் சேர்த்து அதிகரித்திருக்கும் செலவினை கடுசெய்யவோ நாம் விரும்பவில்லை. இலக்கிய ஆர்வலர்கள் நல்கும் ஆதரவையே எமது பலமாகக்கொள்ள விரும்புகிறோம். இதுவரை காலமும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலருக்கு 'ஞானம்' சுஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து இலவசமாக அனுப்பி வந்துள்ளோம். தற்போதுள்ள நிலைமையில் தொடர்ந்தும் இலவசமாக அனுப்புவது சாத்தியமில்லை. எனவே 'ஞானம்' சுஞ்சிகையைத் தொடர்ந்தும் பெறவிரும்புவோர் சந்தாதாரராக சேர்ந்து கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றோம்.

'ஞானம்' சுஞ்சிகை கிடைக்கும் இடங்கள்:

கொழும்பு

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை. வசந்தம்- S - 44,3வது மாடி, மத்திய கூட்டுச் சந்தை, கொழும்பு - 11. யாழ்ப்பாணம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம். திரு பஞ்சலிங்கம் - உதயன் புத்தகசாலை, பருத்தித்துறை.

திருக்கோணமலை

வாணி புத்தகசாலை - 69, இராஜவரோதயம் வீதி, திருக்கோணமலை. திரு. சித்தி அமரசிங்கம் - 21 ஓளவையார் வீதி, திருக்கோணமலை.

மட்டக்களப்பு

சக்தி நூல்நிலையம் - 58, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு. எஸ். தர்மகுலசிங்கம், சுவைத்திரள் - 41, பார் வீதி, மட்டக்களப்பு.

முல்லைத்தீவு

கே. சின்னத்தம்பி - அறிவு அமுத புத்தக நிலையம், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு.

வவுனியா

சந்திரபோஸ் கதாகர் - 87, வியாசர் வீதி, தோணிக்கல், வவுனியா. கண்டி

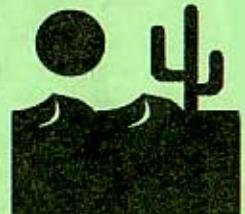
கலைவாணி புத்தகசாலை - 231, டி.எஸ்.சேனநாயக்க வீதி, கண்டி. வங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 81 கொழும்பு வீதி, கண்டி.

கொட்டக்கலை

சாரல் என்டர்பிரைஸ் - 7, ஷோப்பிங் கொம்பிளெக்ஸ், கொட்டக்கலை.

வெள்ளாவீ

கசங்கிய அழுக்குத் துணியைக் கழுவும் ஏகாலியார் செந்நீர் துயர ஓட்டத் தோடுமிதந்து வியர்வை உறைந்து நறுமணக்கும் கடல்நீரைப் போல உவர்க்கும் கருவாய்ப் பார்க்கும் பரிதாபத்தை சிந்திக்கும் சக்தி எத்திக்கும் இல்லா தொன்றே தானுண்டு.

சின்னங்கு சிறுசுப் பருவக்கால காற்று வாங்க தூண்டில்போடும் மரபாய் நின்ற பாலத்தடி இராணுவங் சோதிக்குஞ் சாவடியாகவே எழுதிய எழுத்தாய் உற்றுழிச் சாசனம் தடம் பூண்டதென நின்தை கொஞ்சம் ஒலமொலிக்கும் இல்லிரிப் பெட்டி நாந்துகிடக்கிறது.

வண்ண னார் வெளுக்கும்பாலம் முன்பு செப்பும் அழகியபாதை சோதனைக் காவியப் போர்ப்பாடல் கல்லிலே யடிக்கும் துணியைப்போல தினங் கேட்ட உள்ளமருகும் சப்தம் டப் டப்பென்று இன்றாரை அதிரச் செய்திடும் படை முகாரிக்குள் சிக்கித்தவிக்கிறது.

மாராப்புச் சேலை தோள்கமந்து பத்து ரூபாக் காசதானென தகைவுப்பவன் நீதி நேர்மைமிக்கதாய் எனிய மக்களுக்காய் இரங்கி நிற்க தனியுடை மழிப்பால் வண்ணம் பெறும் வண்ணார் பாலம் பெயர்நீங்க அருகிருந்த கோவில் தைக்காச்சந்தி பெளத்தவழி பாட்டுத் தளமானதோ!

T.GNANASEKARAN

19/7,

Peradeniya Road,
Kandy,
Sri Lanka.

முஸ்லிம்கள் ஜாம்ஜூ நாளெல்லாம்
புதுமைக்குப் புதுசாய் அழகுசொரிந்து
இறைவணங்கும் பணி சீர்பெற
உறவுக்காய் பசை போட்டு
அன்பைக் காய்ச்சி இனபம்பெருக
தவறா நுழைக்கும் வெண்ணிலவு
இட மொன் ரில்லாமல் அச்சத்தால்
புலம் பெயர்ந்து சென்றதோ!

வெளுத்த உடையும் மாராப்பும்
இஸ்திரிப் பெட்டி ஞானமொழியும்
பாத்திரம் வள்ள னார்வண்ணம்
கையில் காய்ச்சிய தழும்பாகி
வறமைத் தீப் பயிற்சியிலே
விதைக்கும் நெல்லு முகையாமலோர்
வெள்ளாம் வந்து அழிக்கையிலே
இதயம் கொஞ்சம் ஆழிப்போகுமோ!

நீங்காத் துயர்சேர் ஊத்தையகற்றும்
இயந்திர மனித வாழ்க்கைநூறி
முருக்கிப் பிழியும் உடையினைப்போல
சுருங்கி ஒடுங்கி யேகளாய்
தப்பித் துவைக்கும் துணிமணியாய்
ஆட்டும் படைக்கோர் எதிராளியாய்
நன்றாய் கொலைஞர் வீறாபபெய்வதற்கும்
தூண்டிற் புழுவைப்போல் ஆகலாமோ!

இன ஜக்கியத்திற்கோர் பாலமாகி
வண்ணார் குலப் பெயரோங்க
முஸ்லிம் மின்தவருறவாடி
புத் தாண்டு புதுயுடைபோல
மினுங்கும் உழைப்புத் தீறன்
படை குழந்த முள்வேலிக்குள்
சிக்கித்துடி துடிக்குங் கண்ணிரிலே
வெள்ளாவி கொதித் தெழுவேண்டும்.

கிட்டாவில் சுவி